

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

INDHOLD: *H. St. Holbeck*: Odenseaner-Samfundets Stiftelse — *Vilhelm Balslev*: Odenseaner-Samfundet gennem 25 Aar — *Haakon Müller*: Rids af Odense Katedralskoles Historie — Translokationssange: „Hellig er vor Ungdoms Lyst. *Tage Hoeg - Holger Linnel*: „Hvor Aaen slynger sig om By“ — *Absalon Larsen*: Lidt om Studenterne fra 1890 — *A. V. Trojel*: 50

Aars Studenterjubilæum — *J. A.*: Studenter af Aargang 1010 — *E. S.-R.*: 35 Aars Jubilæarerne — *Hellan Kolbye*: 25 Aars Jubilæarer — Gamle Odenseanere: Runde Aar, Udnævnelser — Rusmodtagelse 1950 — Generalforsamling — Regnskab — Studenterne 1950 — Medlemsliste pr. 1. Februar 1951 — Repræsentanter.

1951

Nummer 25

Marts

Odenseaner-Samfundets Stiftelse

af

H. St. Holbeck

I Anledning af det forestaaende Jubilæum har den højtærede Redaktion henvendt sig til mig som den eneste nulevende af Odenseanersamfundets Stiftelse med Anmodning om at meddele lidt om vort Samfunds Tilblivelse.

Jeg skal gerne forsøge, da jeg har bevaret Hukommelsen nogenlunde ubeskaaret; tilmed har jeg fundet et godt Kildemateriale, dels en Kronik i Fyens Stiftstidende fra Efteraaret 1926, forfattet af Provst Simon Hansen, dels en Artikel om Sophus Agerholm i vort Tidsskrift no. 24. Hertil kommer nogle Oplysninger, som Provst Hansens Søn, Generallæge Fasting-Hansen, velvilligt har tilstillet mig i Brev af 10. Januar d. A.

Ifølge Generallægens Fremstilling var det daværende Provst Simon Hansen, der ved Studenternes 40-Aars Jubilæum ytrede overfor Sophus Agerholm, at det var mærkeligt, at der ikke til Odense Katedralskole var knyttet et Elevsamfund, som Tilfældet dog var ved de fleste andre Latinskoler.

Agerholm greb Tanken med Begærlighed og med sin vante Energi fik han andre af Holdet med. Oprindeligt hørte jeg til samme Hold som

Agerholm og Simon Hansen. Vi kom ind i Skolen sammen i Sommeren 1878, men paa Grund af en ved Sygdom fremkaldt længere Forsømmelse blev jeg først Student 1885, Aaret efter at Kammeraterne var blevne dimitterede.

Jeg ser dem for mig, som de var, da de kom ind i Skolen, og jeg hører Klangen af deres Stemmer. Jeg skal nu fortælle lidt om hver især af de fem Kammerater, der jubilerede i Sommeren 1924, og som ved den Lejlighed aftalte at ville arbejde for et Elevsamfunds Tilblivelse.

Sophus Agerholm (1867—1948) var lille af Vækst, hvad han selv af og til maatte høre Bemærkninger om. Jeg husker, at han engang ved en saadan Lejlighed svarede med sin kraftige Røst: »De smaa skal man ikke foragte.« Han kunde med Rette udtale hint Ord, han hørte til de lykkelige, som uden større Anstrengelser udmærker sig i alt, hvad de foretager sig. Han var ikke blot blandt de øverste i Klassen, men tillige dygtig til Gymnastik og al Slags Sport. Der var over hans Person noget sluttet, energisk, som han bevarede Livet igennem, og som blev afgørende for hans Livsførelse og Livsgerning, som det vil være overflødigt at omtale her.

Simon Hansen (1863—1937) var Søn af en Gaardfæster paa Hindsholm, Viby Sogn. Han var betydelig ældre end Klassekammeraterne og holdt sig i Begyndelsen noget for sig selv, uvant som han vel var med Bybørns lettere Façon, men ved sine gode Evner skaffede han sig hurtigt en smuk Position, og vi kom til at holde af ham, elskværdig og hjælpsom som han altid var. Naar det kneb med Forstaaelsen af noget i Geometrien, fik man altid god Hjælp, naar man heuvendte sig til ham. Han bestod teologisk Eksamen 1891, blev Præst i Ribe, senere i Helsingør samt Provst. I Ribe stiftede han, aktiv som han af Naturen var, et Seminarium, som han ejede, indtil Staten overtog det. Generallægen mener, at det var hans Fars betydeligste Indsats.

Svend Aage Faber (1867—1937) blev mig gennem et langt Liv en kær, trofast og fornøjelig Ven, yngre Bror til Statskonsulenten og Professor Knud Faber. Svend Aage var en blond Skønhed med mørkeblaa Øjne og de skønneste rød-hvide Farver. Han var ikke mindre begavet end Brødrene og naaede stor Anerkendelse paa sit Omraade, Elektrificeringen. Han blev Foregangsmand herhjemme paa dette Omraade (Højspændingsværker). Som Konsulent for Kommunerne var han stadig paa Farten med sin Sekretær, som han senere ægtede. Naar han kom til Odense, besøgte han os gerne i Rektorboligen, ligesom han ofte inviterede os hen paa »Grand«. Han var altid i straalende Humør, og skønt han paa Grund af Astma helst skulde undgaa at le, gik der aldrig mange Minutter, før han gav sig hen i Munterheden. — Dog, Alvoren kom tids nok!

Han hjemsøgte af store Sorger i Privatlivet, hvilket medførte en Lammelse af hele Nervesystemet. Da jeg sidste Gang besøgte ham, havde han svært ved at faa Ordene frem af lutter Sindsbevægelse, men han lignede forøvrigt ganske sig selv. Han døde et Par Maaneder efter at have fyldt 70 Aar. Professor Knud Faber skrev til mig herom og udtalte, at det var en Lykke, at Svend Aage havde faaet Fred.

Ejnar Lottesgaard (1865—1940) var Søn af en Forpagter og blev født paa Peterholm ved Vejle. Faderen rejste en skønne Dag til Amerika, efterladende sin Hustru, Louise, født v. d. Recke, med 5 Børn, hvoraf 3 Sønner. Den yngste af disse var Ejnar, som i Drengesaarene gennemgik

en meget langvarig Sygdom. Som Læge knyttedes han til Odense, idet han blev Overlæge ved Epidemihospitalet. Af Humør var han stærkt svingende; han kunde være kaad, overgiven og straalende vittig, men kunde ogsaa faa Anfald af Melankoli. Højt skattet af sine Fagfæller betroede de ham adskillige Tillidshverv. Jeg vil gerne tilføje, at hans Mor blev Lærerinde ved Nikolai Gregersens Skole. Af hende lærte jeg at læse og skrive, jeg føler mig i dyb Taknemmelighedsgæld til hende.

Sophus Michaëlis (1865—1932) udgik fra et Smaakaarshjem. Faderen var født i Tyskland og drev en lille Skræderforretning. Moderen, som døde, da Sophus var ganske lille, skal have været af spansk Oprindelse. Han lagde tidligt usædvanlige Evner for Dagen, saa at den rige Apoteker Lotze, fik Interesse for ham og hjalp ham frem til Studierne. Han indsattes i Kate-dralskolens 5. Klasse og underkastede sig Skole-embedseksamen. Som Klassekammerat var han tilbageholden og noget forlegen, men han vandt ved nærmere Bekendtskab. Skønt han samlede sig Kundskaber udover hvad Skolen krævede, fik han dog Tid til at undervise i sin Fritid, da han maatte betale for sig i det fattige Hjem. Som Forfatter var han i højeste Grad lyrisk præget. Georg Brandes skrev engang, at hans Bøger var »uden Lyde«. Pillen og pertentlig, metodisk indtil Pedanteri, ganske modsat hans første Hustru, den ikke mindre berømte Fru Karin, der var ganske ukendt med Plan, Orden, Metode. Sin største Sejr vandt Sophus Michaëlis dog paa det dramatiske Omraade. Hans »Revolutionsbryllup« blev opført paa mange Scener rundt om i Europa og Amerika. Mon Danmark har ej et en lærdere Digter end Sophus Michaëlis?

Efter at disse fem gamle Kammerater var bleven enige, opfordrede de mig som Skolens da-værende Rektor til at tiltræde Komitéen, hvad jeg med Glæde gjorde. Det lykkedes mig at fremskaffe en Mængde Adresser, saaledes at man kunde komme i Forbindelse med saa mange som muligt af forhenværende Elever. Der udsendtes saa en Opfordring til at give Møde i Arbejdsgiverforeningen i København. Her samledes den 5. Marts 1926 en anselig Mængde gamle »Odensedrenge«. Med Sophus Agerholm som den drivende Kraft stiftedes »Odenseaner-Samfundet«, og vi seks valgtes til Bestyrelsen, suppleret med Universitetsforvalter, cand. jur. Jens Peter-

sen, Walter Elmquist, nu Direktør, samt daværende stud. art. Svend Krogh. Den 16. Oktober holdtes første Generalforsamling. Den afholdtes i Odense paa Katedralskolen. Kl. 12,30 rykkede ca. 70 forhenværende Elever ind i Skolegaarden, modtaget med stor Hjertelighed af Skolens Lærere og Disciple. I Solennitetssalen henvendte jeg nogle Ord til de tilstedeværende, og begge Translokationsssange blev afsungne, baarne af en højtidsfuld Stemning. Saa fik Eleverne fri, og Generalforsamlingen afholdtes. Den foreløbige Bestyrelse fik Valget stadfæstet, og da den konstituerede sig, valgte den selvfølgelig Sophus Agerholm til Formand. Kl. 6 sam-

ledes vi til Middag paa »Grand«. Ældste Deltager var Hofjægermester Schöler (Student fra 1862!). Han var meget glad for at være med. Blandt Talerne mindes jeg særlig Overlæge P. K. Møllers vægtige Ord.

Spørger man tilsidst om Odenseaner-Samfundets Eksistensberettigelse, som man fra enkelt Side har villet bestride, skal jeg indskrænke mig til at ytre den Opfattelse, at det næppe kan være uden Betydning for Odense Katedralskole, at der findes en Institution, der bæres af og er gennemtrængt af Taknemmelighed og Pietet overfor den Skole, hvor vi fik Grundlaget for vor senere Livsførelse.

Vort Æresmedlem Rektor Holbeck i sit Kontor ca. 1925

Odenseaner-Samfundet gennem 25 Aar

Naar vi nu skal fejre „Odenseaner-Samfundet“s 25 Aars Jubilæum, er det sikkert for de fleste Medlemmers Vedkommende med en Blanding af Glæde og Vemod — Glæde ved Tanken om de mange gode Minder, Foreningen og Sammenkomsterne har bragt alle de interesserede Kammerater, og Vemod ved Tanken paa alle de uinteresserede, hvem det trods mange og hæderlige Bestræbelser har været umuligt at interessere for Sagen eller samle til Møderne. For os ældre ligger Skoletiden saa fjern, at den nu er blevet „Historie“ — vi lærte i sin Tid, at Begivenhederne maatte have mindst 40 Aar bag sig for at være „Historie“ : blive Genstand for en sandfærdig Bedømmelse. Men vi ved tillige — og dette er i mine Øjne noget af det mest forsonende ved at blive gammel — at Oplevelserne fra Barndommen og Ungdommen som Regel har en udpræget Tilbøjelighed til at „afklares“ paa den Maade, at man erindrer det, der er værdt at erindre, og glemmer meget andet, bl. a. de Naalestik, som det daglige Liv kunde give — med andre Ord: Bekymringerne og Modgangen har tabt meget af deres Kraft i Tidens Løb, hvorimod alt det gode og Glæderne fra Fortiden er bevaret i Erindringen: „Hæc meminisse juvabit“.

Med Hensyn til Skoletiden da er det vel en given Sag, at vi alle glædede os over at være sluppet ud af „Buret“, da den Dag kom — der var sikkert ingen, der ønskede de Aar forlænget — eller som tvivlede paa, at vi nu gik en ny og straalende Tid imøde. Livet lærte mange af os noget andet, nemlig at nu begyndte først for Alvor Arbejdet; men efterhaanden som Aarene gled, lærte vi tillige noget nyt og uventet — at se med andre Øjne paa vor Skoletid og at tænke

med mere Forstaaelse og Taknemlighed paa de Mænd, der havde haft det sikkert opslidende og til Tider brydsomme og nervepirrende Arbejde at uddanne ofte uforstaaende og utaknemlige Elever fra Drengene til Studenter. Alt dette kan man ikke vente, at unge Mennesker skal kunne se — det skal der Tid til — men mange har sikkert ved senere at se tilbage paa Skoletiden følt det samme som Holger Drachmann, naar han i Kantaten til sit 25 Aars Studenterjubilæum i 1890 skrev om sine gamle Lærere:

Der var vel Ris og Rasp iblandt dem,
og „væmmelige“ nok vi fandt dem;
men mangan Lærer var vor Ven —
den Lære fik vi sidenhen!

Det samme har vel ogsaa Direktør Sophus Agerholm — æret være hans Minde — og hans Kammerater følt, da de i Marts Maaned 1926 fik Lyst til at stifte vor Forening i en Alder, hvor Skoletiden var blevet „Historie“ for dem. Deres Indbydelse til en Sammenkomst af forhenværende Elever fra Odense Kathedralskole fik en saa stor Tilslutning, at Stifterne sikkert har ment at se en Fugl Fønix stige op af Skoletidens Aske, og har det i Aarenes Løb til Tider knebet med at holde sammen paa Rammerne, og Tilslutningen til Møderne ikke har været saa fyldig, som det kunde ønskes eller var ventet, kan det saa sandelig ikke bebrejdes Stifterne og i Særdeleshed ikke Formanden; men de begik vistnok den Fejltagelse at tro, at de yngre Kammerater, for hvem Skoletiden endnu stod ret nær, kunde se Fortiden i det samme, forsonende Skær som de ældre. I de første Aar — Studentertiden — gaar det endda nogenlunde

let at samle de unge, fordi de endnu jævnlig mødes, og Kammeratskabet fra Skolen stadig vedligeholdes, men er Studierne først afsluttet, og Flokken splittes, efterhaanden som flere og flere faar Stilling og sætter Bo, ja, saa slipper Forbindelsen meget ofte og dermed Interessen for at ses; man faar andet at tænke paa end gamle Skolekammerater, og saa skal man som Regel godt op i Aarene, før man mindes gamle Dage og faar Lyst til at opfriske Bekendtskabet og Minderne, ja, jeg har truffet Mænd, der har været mine gode Venner, og som svarede paa min Opfordring: „Ja, naar jeg engang bliver „Emeritus“, saa kommer jeg nok!“ Han kom ikke.

Ser vi nu tilbage paa de 25 Aar, der er gaaet, siden „Odenseaner-Samfundet“ blev stiftet, er der vel mange, der som jeg synes, at det ikke er til at fatte, at der virkelig er gaaet $\frac{1}{4}$ Aarhundrede siden hin Dag, hvor vi flokkedes om Sophus Agerholm i Arbejdsgiverforeningens Sal og med Begejstring enedes om at danne den Skoleforening, han foreslog (jeg kender i alt Fald kun een, som gik fornærmet, fordi ingen af de unge tilbød ham en Siddeplads — den Slags Medlemmer er dog sikkert heller ikke værd at have). Men studerer vi Bladets første Numre og ser, hvor mange og alvorlige Tab vi har lidt i Aarenes Løb, forstaar vi bedre, hvor lang Tid der er gaaet, og bliver vel samtidig klar over Tidens Indvirkning paa os selv.

Tænker vi saa paa vor Forenings Trivsel, maa vi sige, at vi nok kunde have ønsket en noget større Deltagelse fra mange Kammeraters og specielt fra mange Medlemmers Side, men Tiderne — navnlig det sidste Decennium — har jo været alt andet end gunstige for Foreningslivet, i Særdeleshed for det, der bygger paa Fortiden. Men selv om vi til Tider har haft meget at kæmpe

mod, har vi dog mange gode Minder om Kammerater og Sammenkomster, og for mange af os gaar det vel atter saaledes her, at Glæderne er bevaret, og Skuffelserne glemte eller i hvert Fald stærkt formindsket.

Ved Stiftelsesmødet den 5. Marts 1926 vedtoges det altsaa at danne Foreningen, som efter nogen Diskussion fik Navnet „Odenseaner-Samfundet“; adskillige syntes nok, at Navnet var lidet originalt, og det blev først fastslaaet, efter at der fra anden Side var foreslaaet „Othinienser-Samfundet“ — det lød dog for søgt.

Samtidig blev der vedtaget et Udkast til Love, og en Bestyrelse valgtes, der ganske naturligt grupperede sig om de 5 Indbydere: Direktør Sophus Agerholm (Formand), Ingeniør S. A. Faber, Provst Simon Hansen, Overlæge E. Lollesgaard og Forfatteren Sophus Michaëlis samt Rektor H. S. Holbeck; desuden fhv. Universitetsforvalter Jens Petersen (Kasserer), Fuldmægtig, cand. jur. W. Elmquist (Sekretær), stud. mag. Sven Krogh (do.), Bestyrelses-Suppleanter Direktør C. E. Nissen og Professor Absalon Larsen, Revisorer Grossererne J. Balslev og G. Waidtløw, Revisor-Suppleanter Fabrikanterne J. Fenger og H. Mogenssen. Af alle de nævnte er i Dag kun Rektor Holbeck, Direktør W. Elmquist og Professor Absalon Larsen samt cand. mag. Sven Krogh i Live.

Endelig vedtoges det at starte et Tidsskrift, som skulde bringe dels Artikler om Skolen og de Lærere og Elever, der havde været knyttet til den, dels Meddelelser om nuværende Forhold og andre Artikler af Interesse for Medlemmerne. Ved Udgivelsen af Tidsskriftet har der maaske navnlig været tænkt paa alle dem, som paa Grund af Afstand eller af andre Aarsager maatte være forhindret fra at deltage i Sammenkomsterne, da Bladet jo for disse Medlemmer vilde

blive det eneste Bindeled til Foreningen. Oprindeligt var det sikkert Meningen at lade Bladet udkomme betydeligt oftere, end sket er; men af økonomiske Grunde har det maattet opgives, naar det skulde bevares i en Form, der var Foreningen værdig. Det udkom allerede i September 1926, og der er siden kommet gennemsnitlig et Nummer om Aaret, saaledes at Nr. 25 udkommer nu til 25 Aars Jubilæet.

Første Nummer indeholdt foruden Bestyrelsens Program et smukt Digt af Sophus Michaëlis: „Den gamle Skole“, desuden en Artikel af Professor, Dr. phil. F. Rønning: „For et halvt Aarhundrede siden“ (Skoleminder fra Odense Kathedralskole) og en anden af Skolens daværende Rektor H. St. Holbeck: „Johan Henrik Tauber“ (Rektor for Odense latinske Skole fra 6. Okt. 1781 til 1. Nov. 1787). Dernæst Overvejelser om Foreningens Hjemsted skulde være Odense eller København — som bekendt er Resultatet blevet, at Sammenkomsterne som oftest afholdes i København, dog saaledes at Odense ikke udelukkes, naar Forholdene og Tilslutningen taler derfor.

Bladet har siden sin Start kun haft 2 Redaktører, idet Redaktør Agerholm paatog sig Redaktionen af de første 6 Numre, indtil han paa Generalforsamlingen den 30/4 1930 sammen med sine Medstiftere trak sig ud af Bestyrelsen „for at lade andre komme til“ og *maaske* ogsaa lidt skuffet over manglende Vækst i den Forening, som fra første Færd i saa høj Grad havde hans Hjerte. Han overdrog Formandsskabet til Professor Martin Knudsen, som afgik 2/5 1934, hvorefter Kontorchef (nuv. Retsformand) P. Ryyd overtog Stillingen, indtil han paa sidste Generalforsamling (1950) afløstes af Expeditionssekretær E. Stampe Frølich.

Efter Direktør Agerholms Afgang har

dr. phil. Carl Bratli redigeret Bladet og vil forhaabentlig længe vedblive dermed. Med Hensyn til dets Indhold har det, navnlig i Begyndelsen, ret naturlig været præget af Fortiden ☺: Skolens Liv i forrige Aarhundrede, og mange udmærkede og lødige Bidrag har vi faaet af Mænd, der nu forlængst er døde, baade om deres Skoletid i gamle Dage og om andre Forhold af Interesse. Naturligvis har først og fremmest de to afdøde Rektorer, Henrichsen og Petersen, som endnu kunde erindres af mange, været „godt Stof“ for Bladet — den sidste maaske til Overmaal; men han var jo ogsaa taknemlig at „erindre“; hvor udmærket en Mand han end i mange Henseender var, maa dog selv hans bedste Venner indrømme, at han — i alt Fald paa Skolen — var en stor Original, og det er ikke for intet, at det i en „Mimer-Revvy“ hedder om ham:

Kender I vor gamle „Messer“?

I kan tro, at han er „besser“!

Fed han som en Humlestang er —
flot han ud en Lussing langer!

Dernæst er selvfølgelig mange af de gamle Lærere skildret som de Særlinge, mange af dem var, men deres Portrætter er dog gennemgaaende tegnet med Vemod og Veneration, idet det ogsaa her gælder, at mangt og meget er glemt, som man i Skoletiden ikke vilde have saa let ved at tilgive. Ogsaa adskillige Lærere fra dette Aarhundrede har her i Bladet faaet en venlig Nekrolog; man mærker dog stærkt, at Aanden er blevet en anden, og at Lærer og Elev ikke staar hinanden saa fjernt som i gamle Dage, da de fleste Lærere helst vilde staa for Eleverne som et højere — og utilnærmeligt — Væsen. Men ogsaa meget andet har været gengivet her i Bladet, f. Eks. Foredrag, holdt ved Møderne, og Taler, navnlig Rus-

taler, har været refereret, dog langtfra altid.

Poesien har desværre blomstret altfor sparsomt; længe havde der været talt om, at vi burde have en Kantate ved Rusfesterne, men da der endelig skulde gøres et Forsøg, blev det desværre ikke en Rus-Kantate, men kun en Rus-Sang. Da den aldrig er fremkommet i Bladet, gengives den her, og det skulde være glædeligt, om den kunde give Stødet til den saa længe og længselsfuldt efterlyste Kantate.

September

Tilegnet gamle Skolekammerater.

Nu falmer Løvet, Somrens Glans forgaar —
de brune Farver mod de grønne kæmper,
og sorte Skyer Solens Straaler dæmper —
man mærker grant, at det er Efteraar.

Vi føler ogsaa, vi er i September,
— det kendes let paa Sølv i vor Haar —
den første Sne, som os med Vished spaar,
at der engang vil komme en November!

Held os, at vi endnu kan holde Stand
og hæve højt vor Ungdoms lyse Fane,
om end vi mærket er af Tidens Tand!

Hvad Skæbnen skikker, kan vi ikke ane,
men vi vil haabe, at vor Alders Bane
maa stedse gaa igennem Lykkens Land.

Vilhelm Balslev.

Men det centrale i Foreningens Liv har dog selvfølgelig Sammenkomsterne været; det har altid været en Glæde at gense de gamle Kammerater, baade unge og gamle, som mange kun træffer her, og vi maa takke for de gode Ledere, vi har haft — næst Agerholm og hans Fuldmægtig og senere Efterfølger som Direktør i Arbejdsgi-

verforeningen W. Elmquist tænker vi med Taknemlighed paa den nylig afgaaede Formand P. Ryyd, som gennem hele 16 Aar har trukket Læsset sammen med Sekretæren Frølich, der ganske naturlig er blevet hans Eftermand. Han har gennem de mange Aar formaaet at samle en Bestyrelse om sig, som han forstod at inspirere, og som aldrig svigtede, med mindre nødvendige Omstændigheder tvang dem til at bryde af.

Af Mødesteder har vi haft forskellige: „Studenteforeningen“ i de første Aar — ikke altid lige heldig, det samme gælder „Domus medica“ — „Petit Trianon“ paa Taarnborgvej — bedre — men fra 1938 har vi til Stadighed haft Tilhold i „Haandværkerforeningen“, Dr. Tværgade 2, hvor vi altid er godt tilfreds, saa der bliver vi antagelig. Tiaarsjubilæet i Marts 1936 fejredes undtagelsesvis ved en Festmiddag paa „Hotel d'Angleterre“, efter at der om Formiddagen sammesteds var afholdt en ekstraordinær Generalforsamling samt nedlagt en Krans paa Sophus Michaëlis' Grav. Generalforsamlingen vedtog at udnævne „Odenseaner-Samfundet“s Stifter og første Formand, Direktør Sophus Agerholm, til Æresmedlem, og ved Middagen overrakte Formanden ham Æresbrevet og hyldede ham i en smuk og hjertelig Tale.

Det er omtalt, at det ved Foreningens Stiftelse blev bestemt, at Sammenkomsterne skulde finde Sted i København eller Odense, og det førstnævnte Sted har unægtelig i de forløbne Aar haft Forrangen, ganske naturligt, da de fleste Medlemmer har Hjemsted her. Det blev dog vedtaget som et rimeligt Hensyn til vor gamle Skoleby at afholde den første og overordentlige Generalforsamling her d. 16. Okt. 1926. Efter en Sammenkomst paa Skolen om Morgenstunden fandt Generalforsamlingen Sted sammesteds Kl. 3, hvor Lovene revideredes, og Kl. 7 mødtes

Medlemmerne paa „Grand Hotel“ til en fornøjelig Middag, der varede til ud paa Natten.

I Løbet af de følgende Aar har der kun været 2 Sammenkomster i Odense; den første var Generalforsamlingen d. 22. April 1937, som meget praktisk var henlagt til St. Bededagsaften, saaledes at de tilreisende, der ønskede det, kunde faa en gammel-dags Bededagsferie i vor Skoleby. Vi samledes paa „Grand Hotel“ Kl. 7½, og efter Generalforsamlingen var der Festsouper sammesteds, hvorved det var arrangeret saaledes, at Københavnerne og Fynboerne fik hinanden til Bords. Det blev, maaske navnlig af denne Grund, en meget animeret Aften, og adskillige tog „Ferien“ i Odense i de følgende Dage og besøgte kendte Steder og Venner.

Endnu engang, d. 16. Maj 1946, holdtes Generalforsamlingen i Odense. Efter en Sammenkomst paa Skolen Kl. 2, hvor Rektor viste rundt og fortalte om „Mimer“, Skoleballer og Skolekomedier, mødtes man Kl. 7½ paa „Grand Hotel“ til Generalforsamling med paafølgende Aftensbord, hvor bl. a. Rektorerne Holbeck og Høeg talte. Det var dejligt at gense vor gamle By efter Befrielsen, selv om vi med Sorg maatte konstatere, hvor dybe Saar Krigen har slaaget. Selvfølgelig vil vi gerne samles i Odense, men Tiderne har som sagt ikke været gunstige, og Fremtiden tegner for Øjeblikket ikke altfor lyst. Endnu har vi dog Lov til at tro, at Skyerne vil spredes, og at vi kan haabe paa en god Fremtid for „Odenseaner-Samfundet“.

(Vort Æresmedlem *Vilhelm Balslev*, der saa ofte har glædet sine Kammerater ved Festsange af lødige poetisk Værdi, har ogsaa tilegnet vort Samfund følgende skønne Strofer. Red.).

Velkomst til Russen

Fyn, vor Fødeø du fagre
kranset ind af Bælt og Bugt!
Sommersol paa Eng og Agre,
Abildgaard med gylden Frugt,
Hasselhegn med Rosenranke,
Siv om Mosens brune Vand —
saadan staar du for vor Tanke
som vor Barndoms skønne Land.

Odins By med gamle Minder
gemt i Tidens Taager dybt!
Sagn om Guder og Gudinder,
Sankte Knud i Kirkens Krypt,
Digterkongens lave Hytte,
Eventyr om Aaens Aand —
alt vil stedse Hjertet knytte
til vor By med stærke Baand.

Gamle Skole, som med Vælde
trodsed' Tidens skarpe Tand!
Trofast du, trods Aar og Ælde,
danned' os fra Dreng til Mand.
Og som altid du med Ære
stod om Fortids Minder Vagt,
skal du Fremtids Ungdom lære:
End er Kundskab stedse Magt.

Lad os mindes svundne Dage,
hvor vi Skolens Bænke sled!
Hvad vi følte da som Plage,
bort med Tidens Bølge gled.
Men naar Livet først har klaret,
hvad vi dengang ej forstod,
har vi dog tilsidst erfaret:
Skolen var en Lære god.

Vi, som fra den gamle Skole
spredtes over By og Land,
lærte gennem den at stole

paa, hvad Flid og Vilje kan!
 Blev end Barndomstiden Minder,
 fandt vort Fartøj fremmed Havn,
 stedse dog os sammen binder
 Skole, By og Fødestavn.

Russer, I, som sidst med Ære
 kom fra Skolens grønne Bord!
 Her hos os I hilset være
 skal med glade Velkomstord!
 Vi vort Glas for jer vil fylde,
 hvad I vandt, var mer end Guld:
 Kammerater! Lad os hylde
 Kathedralens yngste Kuld!

Vilhelm Balslev.

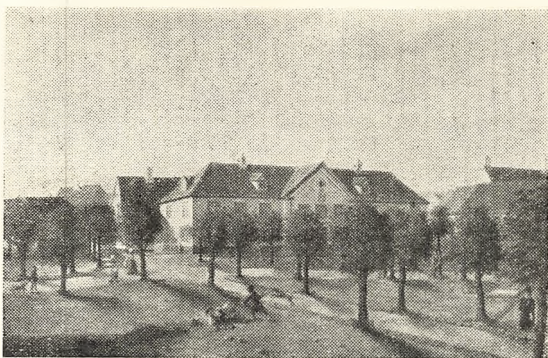
*Vort Æresmedlem
 Læge Vilhelm Balslev*

Rids af Odense Katedralskoles historie

*Den snor, som lægges af strenge tre,
 hun brister fuldnæppelige.
 Det siger vismand foruden spe,
 om hun lægges lempelige.*

Dette gamle ord fra Rimkrøniken kan udlægges på vor gamle skole. Middelalderens tre latinske skoler i Odense blev på Christian III's bud 1537 slået sammen til een. Odense latinske Skole. Hvornår den ældste skole blev oprettet, lader sig desværre ikke afgøre. I betragtning af, at Odense efter Knud den Helliges drab 1086 og hans senere ophøjelse til helgen var et af Danmarks åndelige centre og under kong Niels nærmest var Danmarks hovedstad, er det nærliggende at antage, at der til Benediktinerklostret tidligt har været knyttet en skole. Ved domkirken fandtes der ikke noget egentligt kapitel, men benediktinerkonventet ved St. Knuds Kirke indtog dets plads både med hensyn til rettigheder og pligter. Først, når vi kommer op til Erik Klippings tid, får vi fastere grund under fødderne. 1277 grundede eller vel snarere doterede

biskop *Johannes* på forslag af prioren *Hennechinus* en stiftsskole i nær forbindelse med klostret. Hans eftermand, biskop *Gisico* († 1300) bestemte, at den første lærer *Niels Fripp* skulle have årlig løn af biskoppen: en mark purt sølv, to par sko, to skjorter og ti alen vadmæl, og dertil sammen med sine 16 disciple i klostrets omgang kosten af levningerne fra munkenes bord. 1349 stadfæstedes det, at Særslev sognekirke altid skulle være henlagt til skoleembedet i Odense. 1365 bekræftede biskop *Erik Krabbe*, at en af munkene skulle være rektor i skolen, hvis nogen var skikket dertil. I tidernes løb forøgedes skolens jordegods betydeligt. 1308 oprettede klostrets rival provstiet en skole ved Vor Frue Kirke. Den synes at have været en skole for mindre drenge, en pugeskole. 1447 oprettedes prioren *Otte Grip* St. Hans Skole efter

Den ældste latinskole
Efter maleri af C. Moe 1847

forhandling med sin kollega ved St. Knud, der dog satte som betingelse, at ingen måtte optages over 15 år, nutidens gymnasiealder, og at ingen fra St. Albani sogn måtte komme ind i den. Den berømteste af alle Katedralskolens disciple *Hans Tavsen* var en kort tid efter alt at dømme discipel i St. Hans skole, inden han kom til Slagelse. Trods milde gaver måtte peblingerne for en stor del leve af almisser. Overhovedet er det karakteristisk for skolen, at disciplene, lige til der ca. 1800 indførtes skolepenge, blev rekruteret fra de jævne, mindre bemidlede samfundslag.

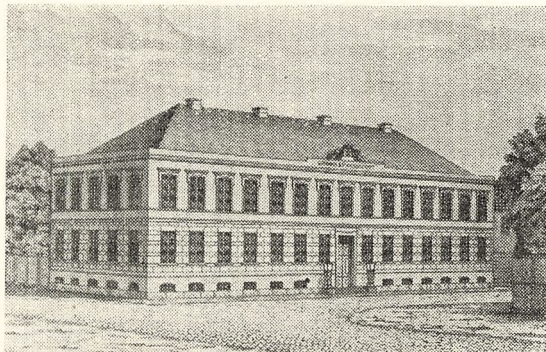
Desværre foreligger der ingen direkte efterretninger om undervisningens tilstand i Odenses tre latinskoler i middelalderen. Det kan dog anføres, at domprovst, mag. *Hans Urne* († 1503) ved sit testamente skænkede skolebørnene 200 ekspl. af en række af tidens gængse skolebøger, som han selv havde ladet trykke.

Reformationen kom til at gribe dybt ind i latinskolernes forhold. Ved Christian III's kirkeordinans bestemtes det, at der i ingen købstad — stor eller lille — måtte være mere end een latinskole. De tre blev, som nævnt, reduceret til een, der i godt tre århundreder til 1846 kom til at ligge nærved

domkirken på Klingenberg, ud for den østlige ende af Pogestræde.

Medens rektorstillingen nu er en slutstilling, som kun 1 af 20 kan nå, kunne loven- de unge teologer dengang blive rektorer i 25 årsalderen. Den var for mange kun et gennemgangsled til et sognekald. Rektorerne skiftede hyppigt, hvad der var til skade for autoriteten og disciplinen. Adskillige Odenserektorer fra de tider endte som stiftsprovster og bisper i Danmark-Norge. Berømtest er *Peder Palladius*, der kun var rektor her eet år. For hørerne, senere adjunkterne gjaldt der, til for ca. 100 år siden tilsvarende forhold. De fleste søgte over i præstekald.

1621 oprettede Cristian IV Odense Gymnasium som et mellemlid mellem latinskole og universitet. Der blev givet videregående undervisning i latin, græsk, teologi, matematik, astronomi, logik, botanik og anatomi. Latinskolens rektor og konrektor var professorer ved gymnasiet, som regel i de klassiske sprog. Medens de fleste andre købstadgymnasier hurtigt sygnede hen, bestod Odense Gymnasium til 1802. Det havde til huse i den af *Christian IV* opførte bygning, der forbinder domkirken og centralbiblioteket. Nu rummer det Fyens Stiftsbibliotek.

Den gamle latinskole i Lille Graabrødrestræde,
nu posthus

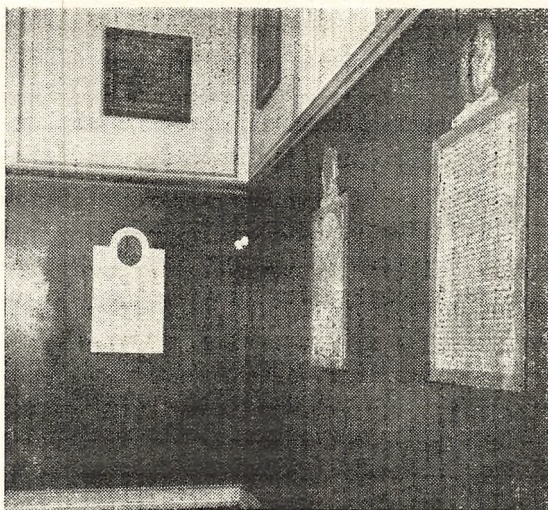
Selvom det aldrig kom til at føre en blomstrende tilværelse — de sidste 7 år var der ingen disciple, kun professorer! — havde det dog en række betydelige lærerkræfter, der gjorde det til et åndscentrum af betydning for byen. 1757 oprettedes latinskolens bibliotek. Grunden til elevernes svigten var, at Universitetet ikke gav forrettigheder eller lempelser til dem, der gik et par ekstra år i gymnasiet fremfor dem, der blev studenter fra latinskolen. Også dengang måtte studenterne se på, hvad der hurtigst førte dem til en embedseksamen. En af skolens og gymnasiets største velyndere var *Thomas Kingo*, der var ivrig for at forbedre lærernes løn og fik indført undervisning i musik ved latinskolen. Indtil 1763 fik disciplene (til 1689 tillige lærerne) kosten i Gråbrødre Hospital.

Efter at lærerne havde fået den faste kost ombyttet med 1 rdl. ugentlig i kostpenge, skiftedes de til at deltage i spisningen, dels for at kontrollere maden, dels og navnlig for at holde orden. Efter 1763 fik disciplene kostpenge 4—5 mark hver. Følgen af disse gode kår var, at elevtallet steg. Disciplene opholdt sig meget længe ved skolen, selv som gamle karle med stort fuldskæg. Det betalte sig bedre end at drage til København og gå og sulte i flere år, inden de kunne få Universitetets stipendier. Mesterlektianerne — nutidens II—III g. — blev ofte brugt som hørere i de lavere klasser og fik nogen løn derfor. Også andre indtægter kunne falde af som løbedegne på landet og ved korsang. Når man undersøger, hvad eleverne blev til efter studentereksamen, forbavses man over, hvor stor en del der blev degne.

Efter en dyb forfaldsperiode under *Søren Ancher*'s 33-årige rektorat (1748—81), hvor det bl. a. kom til pinlige excesser under elevernes sang i kirkerne, kom bedre

tider med *J. H. Tauber*, sikkert en af de betydeligste af de 54 rektorer, man kender navnene på. Det faldt i hans lod i Odense at gennemføre den Guldbergske skolereform, ved hvilken der indførtes undervisning i dansk og historie. Han fik afskaffet den tvungne kirkegang. Før sin ankomst havde han hørt vilde rygter om skolens forfald, disciplenes ryggesløshed og de beskæmmende korporlige straffes gængse brug. Han afviste med foragt at bruge riset og forstod alene i kraft af sin personlighed at genoprette disciplinen. Da han selskabeligt set befandt sig dårligt i Odense, søgte og fik han efter seks års virke her rektoratet i Roskilde. Der fulgte atter en nedgangstid, under hvilken skolen var så berygtet, at forældre i Nyborg ikke turde sende deres sønner hertil.

Regeringen havde store planer om en skolereform, og rektor *Ludvig Heiberg*, broder til P. A. Heiberg, blev udset til at føre den ud i livet. Det hendøende gymnasium og latinskolen blev 1802 slået sammen til een skole under navnet *Odense Katedral-skole*, der viser forbindelsen med domkirken. Iøvrigt blev disciplenes deltagelse i kirkesangen afskaffet. 1947 blev forbindelsen med domkirken genoptaget ved julekoncerten, der afholdes i domkirken 22. december. Direktionen for Universitetet og de lærde skoler udformede et meget omstændeligt reglement for skolen i stort som i småt. Udførlige censurprotokoller fra den tid opbevares i *Landsarkivet*. Ved skole-reformen indførtes der skolepenge, hvad der medførte, at det herefter overvejende var de bedrestillede klasser, der leverede elevmaterialet. Skolens legatkapitaler var dog dengang så rundelige, at fattige landsbygenier som *Rasmus Chr. Rask* og hans ven litteraturhistorikeren *N. M. Petersen* kunne føres frem til artium. Medens Rask

Legattavler på trappeopgangen

de første år betragtede skolelivet som et sandt helvede, taler han senere rosende om den herlige Heiberg og flere lærere, der lånte ham deres private bøger. Skolen fik en udmærket lærerstab. Flere af de bedste gik dog snart til andre skoler som rektorer.

Den næste rektor *Saxtorph* (1818—43) synes at have haft svært ved at tumle både lærere og elever. Det billede, elever fra den tid har givet af skolen, er ret trøstesløst. Flere af lærerne var drikkældige. I *Saxtorphs* tid blev dog to af de betydeligste lærere, der nogensinde har virket ved skolen, ansat her: teologen *C. H. Kalkar*, der skrev både en filosofisk og en teologisk doktorafhandling i de 15 år, han virkede her, og historikeren *Caspar Paludan-Müller*, der alt for sent, da han var en gammel, tunghør mand, blev professor. Begge deltog med liv og sjæl i byens offentlige liv. *Kalkar* stiftede *Fyens Stifts Læseforening*. *Paludan-Müller* blev Odenses repræsentant i den grundlovgivende rigsforsamling 1848—49.

Den næste rektor, filologen *R. J. F. Henriksen* (1843—1871) var en fremragende skoleleder. Han strammede tøjlerne og ud-

formede nye ordensregler, hvoraf nogle med de ændringer, tiden krævede, til for få år siden fandtes i gymnasiasternes karakterbøger. Nogle af dem nød den ære at blive parodieret af *Goldschmidt* i *Corsaren*. *CORSAREN*, Nr. 213. Fredag 11/10 1844.

Scener i Odense udvidede Catedralskole.
(Cfr. Skolens Program for dette Aar.)

I. En Lærer kommer for silde.

DUXEN: (med Uhret i Haanden). „De kommer 10 Minutter for silde, og jeg maa derfor efter min Instrux melde det til Rector“.

LÆREREN (seer paa sit Uhr): „Om Forladelse! Klokken er kun 9 Minutter over 11.“

DUXEN: „Behag at see: 10 Minutter.“ (Han gaar ned til Rector for at melde det, og Assistenten, som netop denne Dag er den uartigste Dreng i Classen, beder Læreren, der end yderligere vil forsvare sig, at holde Munden).

II.

LÆREREN (til MIKKEL, en Discipel): „Du har slaaet i Bordet.“

MIKKEL: „Nej, det veed Gud jeg ikke har.“

LÆREREN: „Jo, du har gjort det — og“ (idet han henvender sig til Duxen): „jeg skulde ikke undlade herved tjenstligst at underrette Deres Velædelhed om, at Mikkel har beskadiget Skolens Inventarium.“

(hvorpaa Duxen atter melder det til Rector).

III.

RECTOR træder ind i Klassen, *samtlig* *Disciple* reise sig; han giver Læreren en Næse, fordi han er kommen for silde, Mikkel en dito, fordi han har beskadiget Bordet, og roser „de tvende Opsynsmænd“ for den Nøiagtighed, hvormed de opfyldte deres Pligter.

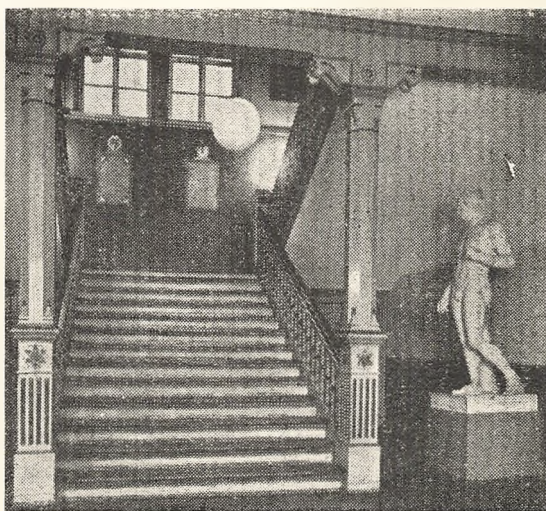
Henrichsen skaffede skolen en hårdt tiltrængt ny bygning i Lille Graabrødrestreæde. Den blev i nærværelse af kronprinsguvernøren, senere Frederik VII, taget i brug 27. november 1846. Få år efter førte Henrichsen, en af landets mest ansete rektorer, sin velynder og ven *Madvigs* skolereform 1850 ud i livet. Hebraisk forsvandt. Der blev lagt større vægt på de almindennende fag. Endelig skete der det store fremskridt, at artium ikke længere skulle tages på Universitetet, men på selve skolen med dennes egne lærere som eksaminatorer.

1871—1901 beklædtes rektoratet af *P. J. Petersen*, der ligeledes var klassisk filolog. Også i hans lod faldt det at føre en ny skolereform ud i livet, den Hallske 1871. De klassiske sprog trængtes tilbage. Der indførtes undervisning i oldnordisk. Fransk fik en mere fremskudt stilling. Det afgørende nye var dog oprettelsen af den matematisk-naturvidenskabelige retning. Den lærde skole mistede de to nederste klasser og blev nu kun 6-årig. I løbet af hans første syv år blev 4 lærere, der hverken fagligt eller disciplinært gjorde fyldest, afskediget, de to på ventepenge, de to med en beskeden pension. Så let slipper man ikke af med dårlige lærere i vor organisationsprægede tidsalder! Den mat.-naturv. retning krævede ansættelse af nye lærere; mest kendt af disse er fysikeren og Napoleonsforskeren *Karl Schmidt* (1871—1918).

I *P. J. Petersens* sidste tiår fik skolen sin nuværende bygning, der blev taget i brug 20. august 1894. Den smukke stilrene bygning i Lille Gråbrødrestreæde var hurtigt blevet utidssvarende. Dertil kom, at Odenses handelsstand ønskede, at posthuset fik en mere central beliggenhed. Rektor *Petersen* stod meget fremmed overfor de reformplaner, der kom frem i 1890'erne og tog sin afsked i systemskifteåret 1901.

Som skolemand og menneske har han været et stridens æble blandt gamle elever, således som de første nr. af *Odenseaner-Samfundets Tidsskrift* vidner om. Venligst i sin dom har fhv. rektor *H. St. Holbeck* været. Den skarpeste dom over *P. J. Petersen* og hans lærerstab er fældet af den socialdemokratiske pædagog og politiker *Vilh. Rasmussen* i hans bog „Drengeliv i Kroen“ (1939). Han har kun nogle venlige ord om matematikeren *Hannibal Kragh*, der i parentes bemærket er den, der har gjort den største indsats som skolens bibliotekar.

Rektor *C. H. Rafn* blev her kun eet år. *Frode Giersing* kom til at føre skolereformen af 24. april 1903 ud i livet. Odense Katedralskole beholdt alle tre retninger — kun eet år er der ikke dimitteret klassisk-sproglige studenter. Skolen var en af de få statsskoler, der ikke straks blev fællesskole, dels fordi man havde *Louise Wintlers* skole liggende 5 minutter herfra på Klostervej, dels fordi der blandt lærerne kun var ringe stemning for det. Først i det halve år, *Karl Schmidt* fungerede som rektor under *Giersings* sygdom og efter hans

Trappeopgangen i katedralskolen i Jernbanegade

død, bestemte man sig for indførelse af fællesskolen. Samtidig med at *H. St. Holbeck* 1918 overtog rektoratet, kom der nogle få piger ind i 1. m. Han var fra sit virke i Rønne en varm ven af fællesskolen. Men da staten 1920 overtog *L. Wintelers* skole, ophævede ministeriet fællesundervisningen, dog således, at de piger, der var kommet ind i Katedralskolen, kunne blive her. Da *St. Knuds Gymnasium (L. Wintelers Skole)* kun havde nysproglig retning, bestemte ministeriet 1923, at piger kunne optages på den kl. og mn. retning. Fællesskolen blev først gennemført for alvor under matematikeren *Poul Mogensen (1937—45)* fra august 1940, da *St. Knuds Gymnasium* fik sin nye bygning og oprettede mat.-naturv. retning. Der blev da optaget piger i begge sko-

lers 1. m. Ordningen var fuldt gennemført med realklasser 1945.

Besættelsen og krigen kom til at gribe dybt ind i skolens liv, men det er af forskellige grunde for tidligt at skrive dette, måske det interessanteste kapitel af skolens historie. Fra september 1944 savnede skolen 5 af sine lærere, der var gået under jorden. Såvidt vides faldt kun to af skolens tidligere elever i frihedskampen: redaktør *Sigurd Thomsen* og kaptajnløjtnant *Poul Erik Hildahl* (student 1935).

August 1945 tiltrådte *Tage Høeg* rektoratet ved den skole, han var udgået fra 1918. De fleste gamle traditioner er blevet holdt i ære, meget forfriskende nyt er kommet ind i skolens liv.

Hakon Müller.

Lærerforsamlingen, februar 1951

Hellig er vor Ungdoms Lyst

Hellig er vor Ungdoms Lyst, tillids-
 fuld sin Krans den sanker; bag det muntre,
 lette Bryst spi- re Aandens ri- ge
 Tan- ker. Med Fortrøstning Hjert-
 et gaar sin For-jæt- tel- se i
 lif- lig er vor Ungdoms
 Vaar; paa vor Kind dens Ro- ser glø- de.
 Lif- lig, lif- lig er vor Ungdoms Vaar.

Hellig er vor Ungdoms Lyst,
 tillidsfuld sin Krans den sanker;
 bag det muntre, lette Bryst
 spire Aandens rige Tanker.
 Med Fortrøstning Hjertet gaar
 sin Forjættelse i Møde;
 liflig er vor Ungdoms Vaar;
 paa vor Kind dens Roser gløde.
 Liflig, liflig er vor Ungdoms Vaar.

Over Sjælens dybe Ro
 Dagens Gerning trofast værner;
 Barnehjertets Drøm og Tro
 modnes under Nattens Stjerner.
 Brystet fyldes Aar for Aar
 rigere af Livets Toner;
 liflig er vor Ungdoms Vaar;
 Haabet bygger i dens Kroner.
 Liflig, liflig er vor Ungdoms Vaar.

Under Kærlighedens Tugt
 vokser Sjælens unge Vinge,
 men den modne Kundskabs Frugt
 kan kun ægte Troskab bringe.
 Vokser Byrden Aar for Aar,
 stærkere bli'r Hjertets Flamme;
 liflig er vor Ungdoms Vaar,
 frejdigt Mod staar ej til Skamme.
 Liflig, liflig er vor Ungdoms Vaar.

Haab og Tillid er vor Skat,
 Sorgen skal den ej fordunkle;
 sent i Alderdommens Nat
 som en Stjerne skal den funkle.
 Synker Livet Aar for Aar,
 dog dets Rigdom sig udfolder;
 liflig er vor Ungdoms Vaar,
 i sit Skød den Himlen holder.
 Liflig, liflig er vor Ungdoms Vaar.

Odense Katedralskole

Ny Translokationssang

Melodi af Senstius

Hvor Aaen slynger sig om By
 ved Sct. Albani Kirke,
 fandt Munkene til Fromhed Ly
 og snart til Skole-Virke.
 Mens Drengene før til Skoven drog
 for Ræv og Bjørn at fange,
 de vandred' nu med Skolebog
 og sang latinske Sange.

Du Klosterskole, tung og tør,
 ærværdig, viis og stille,
 du tjente Tiden, som sig bør
 en Skole, Lærdoms Kilde.
 Men Tiden skifted'; Munkens Tvang
 veg nu for frejdig Færden,
 mens Tanken gik sin Sejersgang
 imod en bedre Verden.

Og Aar for Aar en stadig Strøm
af Ungdom drog fra Skolen,
en Ungdom, skabt til Daad med Drøm
om frigjort Flugt mod Solen.
Men Skolen staar der, gammel, graa,
og ser med Øjne milde
paa dem, der Tinden skulde naa,
og dem, der leved' stille.

Den mindes ham, hvis Rosenknop
gør Labyrinters Gange,
og ham, der fra Parnassets Top
sang Adam Homos Sange,
og dem, der stred med Aandens Sværd
og satte Liv i Vove,
men glemmer ej en stille lærd,
der gransked' Sprogets Love.

Du gamle Skole, lev og vid,
at alle dine Sønner
med ærlig Vilje, trolig Flid
din Trofasthed belønner.
Vi tog imod paa sønlig Vis,
hvad du os maatte lære.
Humanitati litteris
vi holder højt i Ære.

Tage Høeg — Holger Linnæ.

Lidt om Studerterne fra 1890

af *Professor Absalon Larsen*

Den Bygning i Lille Graabrødrestræde, der nu benyttes til Posthus, er oprindeligt opført til Brug for Latinskolen, der flyttede ind her i 1846. Det var her Studenterne fra 1890 gik i Skole. Latinskolen havde dengang 6 Klasser og to Studieretninger: den sproglig-historiske med Latin og Græsk og den matematisk-naturvidenskabelige med Matematik og Fysik. Der var ogsaa en Realklasse, som sluttede med almindelig Forberedelseseksamen ved Udgangen af 4. Klasse. De studerende kunde afslutte Skolegangen med 4. Klasses Hovedeksamen, der kunde benyttes som almindelig Forberedelseseksamen. — Et Billede, der har præget sig i Erindringen, er Skoletidens Begyndelse om Morgen. Vi trængtes i en stor Klump op ad Trappen og ud paa Fortovet og Gaden. Kun de Disciple, der kom gaaende ude fra Landet, fik Lov at slippe ind, naar de kom; vi andre maatte vente, til Adjunkt *Zerlang* (senere Rektor i Aalborg), som havde Inspektionen, arriverede. — Naar han dukkede op om Hjørnet fra Vestergade og i hastigt Tempo med spillende livlige Arm- og Benbevægelser nærmede sig ad Fortovet, blev der Røre. Der blev ringet paa Dørklokken, og der dannedes en smal Passage, hvor *Zerlang* hoppede op ad Trappen og ind ad Døren. Først derefter stormede vi andre ind og op til Klasseværelserne. — En Skolediscipel, der boede i Byen, kunde dengang ikke være bekendt at have sine Bøger i en Taske. Han bar Bøgerne som en Stabel under venstre Arm. Hvorledes man klarede sig om Vinteren eller i øsende Regn, kan jeg ikke huske.

Vi var 24, der indstillede os til Artium det Aar, og vi fuldførte alle Eksamen. — Da Dr. *Carl Bratli* ringede mig op og bad mig skrive lidt om 1890'erne, gav jeg mig straks til at studere Fotografiet af Holdet, som altid har hængt paa mit Værelse sammen med andre Minder om betydningsfulde Begivenheder paa Livets Vej. Jeg har set paa det utallige Gange, men denne Gang maatte jeg studere det. 9 af de 24 har jeg aldrig set siden Skoletiden. Andre har jeg kun set lejlighedsvis, atter andre har jeg ofte truffet.

Det vil derfor blive en højst ufuldstændig Omtale af de enkelte Kammerater. Tilmed fortalte jeg Bratli, at jeg just havde gaaet og brygget paa nogle Minder om Odenseborgere, som jeg gerne vilde sige Tak for stor Godhed imod mig i Skoletiden. Jeg betingende mig derfor, at jeg maatte have Lov til at indflette noget af dette i Omtalen af Holdet fra 1890.

Fotografiet er gengivet paa en følgende Side. Under de enkelte Billeder er tilføjet Navnet. De Unge, som eventuelt læser dette, kan have godt af at se, at vi var en Skare haabefulde Ynglinge som de selv, ubeskrevne Blade, maaske mere naive end de Unge nu. Vi havde hver sine Drømme, Ønsker og Maal, og Fuldendelsen af vor Eksamen var for den enkelte en Begivenhed, som næppe siden er blevet overgaaet. Paa Billedet er tilføjet den senere Livsstilling, hvilket naturligvis er en Anakronisme; men ganske praktisk; saa har man det hele paa et Sted. Nærmere Oplysning om de enkelte vil man forøvrigt finde i Bogen: »Studenterne fra 1890«, som i 1915, altsaa 25 Aar senere, blev udgivet af en Komité; den indeholder korte Biografier af 411 af de 417 Studenter fra hele Landet, som tog Artium i 1890. Interessant er navnlig de mange Fotografier fra 1915 ved Siden af Fotografierne fra 1890. — 1890-Studenterne har paa en Maade levet i to Tidsaldre. Vi har oplevet den rolige Tid, hvor vi troede paa Fremskridt i Fred og Frihed, og vi har oplevet Chocket i 1914, da vore Drømme om Fred fik et Grundskud. Nu oplever de enkelte af os, der endnu er tilbage, Frygten for en tredie Verdenskrig. — Men vi har i begge Perioder oplevet de eksempløse Fremskridt i Videnskab og Teknik. Vi er trængt ud til ufattelig store Afstande i Rummet og ind i det ufattelig smaa i Atomerne, og vi har set tilbage paa Udviklingen i Millioner af Aar. Det maa stemme os til Beskedenhed med Hensyn til Menneskets Betydning for det store Hele, og Betydningen af det enkelte Slægtled i Menneskehedens Historie. Men for at komme tilbage til det konkrete, synes jeg, vort Hold fra 1890 meget vel kan være den Rolle bekendt, det har spillet som Led i Rækken, der forbinder Fortid med Fremtid*). — De faa af os, der endnu er i Live,

glæder sig over at kunne følge med i de stadig spændende Begivenheders Udvikling. Thi, som *Otto Jespersen* siger paa det vidunderlig simple Kunstsprog »NOVIAL«: »Plu bon es tu viva kam tu ha viva o tu sal viva.«

Det var vistnok *Bratli* og *A. P. Larsen*, der paatog sig Arrangementet af Fotografiet. Øverst havde de anbragt de to Velhavere, *Esmann*, som var Søn af Grosserer *Esmann*, og *Mogensen*, der var Søn af Fabrikant *Mogensen*, og som jeg siden skal komme tilbage til. Resten af Billedet kan man naturligvis opfatte som 4 nedadvendende Buer med henholdsvis 5, 6, 6 og 5 Billeder i hver Bue, men man kan ogsaa, og det vil jeg her gøre, opfatte Placeringen saaledes, at der i Midten findes en Gruppe paa tre, nemlig *Duksen Chr. Hansen* og derunder *Bratli* og *A. P. Larsen*, og saa de øvrige ordnet i to Kæder omkring denne Midtergruppe. Denne Gruppering har vist sig at stemme mærkværdig godt med de enkeltes Livskraft, for de tre er de eneste nulevende med Undtagelse af Forfatteren af disse Linier, der alene er tilbage af de to Kæder. Forøvrigt er Placeringen af de enkelte i de to Kæder tilsyneladende ganske tilfældig. Det har ikke været mig muligt at finde nogen Regelmæssighed f. Eks. efter Alfabet eller Alder. Nu de tre. Først *Chr. Hansen*, som vi ogsaa kaldte *Aasum*, fordi han havde sit Hjem i *Aasum*, hvor han boede hos sine Forældre. Han var praktisk talt *Duks* i hele Skoletiden. Jeg maa dog prale med, at jeg, som først kom ind i 3. Klasse, efterhaanden arbejdede mig frem til 2. Pladsen i hele Klassen, medens jeg i de to sidste Klasser var Nr. 1 i den sproglig-historiske Afdeling, ja en enkelt Gang endogsaa slog *Chr. Hansen*, saa jeg blev Nr. 1 i hele Klassen i en Periode. — Vi nærrede alle stor Respekt for *Chr. Hansens* Begavelse. Han fik en meget stor Udmærkelse, medens *A. P. Larsen* og undertegnede maatte nøjes med lige netop at faa Udmærkelse. — *Chr. Hansen* blev Mediciner, og efter forskellige Uddannelsesstillinger som Reservelæge o. a. nedsatte han sig i 1901 som praktiserende Læge i *Nørre Aaby* paa *Vestfyn*. Da jeg næsten hver Sommer kom paa Besøg i mit gamle Hjem i *Nørre Aaby*, var det naturligt, at jeg ofte besøgte *Chr. Hansen*. Han blev en meget afholdt og anset Læge. Han kunde, takket være sit gode Hoved, altid stille den rigtige Diagnose og give den rigtige Behandling.

*) Af Holdet var 8 Bondesønner, 3 Sønner af Landsbylærere, 3 Præstesønner, 4 Sønner af andre Embedsmænd o. l. og 6 Sønner af næringsdrivende Borgere. De senere opnaaede Stillinger var: 2 Professorer, 5 Præster, 4 Læger, 1 Tandlæge, 1 Bibliotekar, 1 Forfatter, 1 Dommer, 3 Ingeniører, 1 Officer og 3 Forretningsmænd. 1 døde tidligt, 1 var syg til sin Død.

Studenterholdet 1890

En lille Operation veg han ikke tilbage for. — Han var iøvrigt interesseret i alle Livets Forhold og navnlig i al ny Teknik. Han havde de bedste Grammofoner og de bedste Radioer. Han havde altid det bedste paa Køretøjernes Omraade: Cykle, Motorcykle, Ford (H.G.F.), siden

Carl Bratli

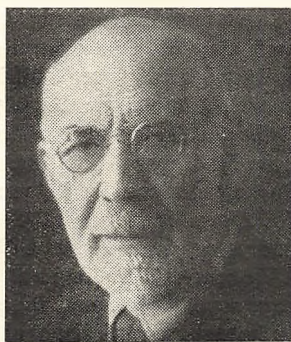
blev en »hobby« ved Siden af hans egentlige Interesse Juraen og Menneskers Retsforhold, blev det spanske for Bratli en Opgave for Livet. Bratli tog ganske vist teologisk Embedseksamen, men han benyttede den ikke. Han har som ingen anden ved Rejser og ved Læsning studeret

Chr. Hansen

de allerbedste Mærker af Automobiler. Han tjente mange Penge og byggede sig derfor en ny meget solid og elegant Bolig paa en lidt afsides beliggende Grund, som han havde faaet Kig paa. Det blev en helt parklignende Have paa begge

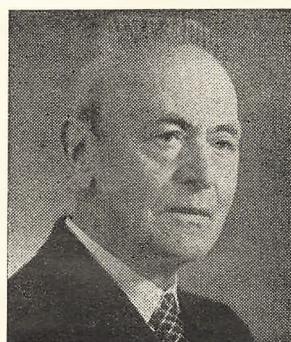
spansk Historie, spansk Sprog og spansk Folkeliv. Han er dr. phil, h. c. ved Universitetet i Madrid. Hans Hovedværk, som han har arbejdet paa i en Aarrække, er et mægtigt Spansk-Dansk Leksikon med ialt 200.000 Artikler, ca. 14

Absalon Larsen

Sider af en idyllisk Aa. Han er stærkt interesseret i Beplantningen. Hvis Chr. Hansen lever til en Gang i Sommer, kan han fejre et vistnok enestaaende Jubilæum som praktiserende Læge i 50 Aar paa samme Sted.

Carl Bratli og A. P. Larsen var i Skolen som »to røde Køer«. De var begge stærkt interesseret i Litteratur og navnlig i spansk Litteratur og Sprog. Medens dette for A. P. Larsen blot

A. P. Larsen

Millioner Bogstaver. Dette Leksikon anerkendes af Autoriteter som det ypperste, der overhovedet eksisterer paa sit Omraade. — Vi andre undrer os over, at Københavns Universitet ikke for længst har sikret sig Bratlis Medarbejderskab — ligesom vi ogsaa undrer os over, at Dr. Hansen ikke stiledede imod Dr. med. Titlen og Overlæge og Professorstillingen, men blev Landlæge.

Om A. P. Larsen skal jeg fatte mig i Korthed.

Hans Interesse for Juraen var mere specielt for Dommergerningen med den Indsigt i Menneskers Tænkemaade, som denne giver. Hans sidste Embede var som Dommer i Helsing. Han lever nu i Hillerød i bedste Velgaaende, bærer sine 80 Aar med Lethed og er stadig ivrig og aktiv i »Naturfredningen«, der takket være hans fortjenstfulde Arbejde har opnaaet saa store Resultater. — Som Skolediscipel nævnte A. P. Larsen tit med Stolthed sin ældre Broder, den senere (titulære) Professor *N. A. Larsen*, der var Undervisningsministeriets Konsulent i Folkeskolesager. Ham kom jeg siden til at kende ret godt. Bl. a. blev vi ofte forvekslede, fordi han boede i Øster Farimagsgade og jeg paa Den polytechniske Lærestanstalt ogsaa havde Adresse i Øster Farimagsgade. Det var ham, til hvem Minister Nina Bang ved en Lejlighed, da de var uenige, sagde: »De har Deres Afsked«, hvortil han svarede: »Naa-aa!«. — Han har selv bekræftet det. — Han fik *ikke* sin Afsked.

Da jeg kom ind i Latinskolen, varede det ikke længe, før jeg fandt sammen med nogle andre Grundtvigianere, navnlig *Marius Nielsen* og *Mikkelsen* (senere Navneforandring til: *Kelstrup*). I Rusaaret var vi tit sammen i »Højskoleforeningen« og senere, efter at jeg var blevet Professor ved Polyteknisk Lærestanstalt, har jeg besøgt dem begge: *Marius Nielsen* i Brande, hvor han var blevet Provst, og flere Aar senere *Kelstrup* i Beder ved Aarhus, hvor han var Sognepræst. *Marius Nielsen* flyttede efter Genforeningen til Enslev syd for Aabenraa.

Om *Petri* husker jeg en lille Historie fra Matematikundervisningen. Han var »oppe« hos Overlærer *Kragh* og var fuldstændig blank. *Kragh* var klar over, at *Petri* ikke havde gjort noget som helst ved det og blev vred. »Du skulde have nogle Hug,« sagde han; men selvfølgelig kunde det ikke falde *Kragh* ind at foretage sig noget saadant. — Ved Foraarstid 1889 døde *Kragh*. Ved en Højtidelighed i den Anledning var vi alle rørt, for vi elskede alle *Kragh* og beundrede hans fine Personlighed. Ved den Lejlighed græd *Petri* dybt bevæget. — Han beviste for Resten senere, at han nok kunde lære Matematik, ved at tage en fin polyteknisk Eksamen. — Jeg forstaaer nu saa godt, at en livlig Dreng som *Einar Petri* kunde have vigtigere Ting at tage sig til end at terpe elementær Matematik. — *Jens Johansen*, som ses nederst paa Billedet, var Præstesøn og blev Officer. Han avancerede til

Oberstløjtnant, han var Lærer ved Officersskolen og en meget anset Militærhistoriker. — Den kære *Balder Erichsen*, den yngste af os alle, Søn af vor Gymnastiklærer Stabssergent *Erichsen*, har jeg ofte hilst paa i Universitetsbiblioteket, hvor han havde sit Arbejde. — Brødrene *Thaning* blev begge Præster. *Erik Thaning* var senere en skattet og meget virksom Præst ved Messiaskirken i Distriktet mellem Hellerup og Charlottenlund. *Jens Chr. Jensen* kom jeg i nær Forbindelse med i Rusaaret, fordi vi begge var Middagsgæster to Gange om Ugen hos Rektor Petersens elskværdige Fætter, Muremester *Bruun*, der den Gang var Ungkarl. *Jens Chr.* fik Tuberkulose og døde paa Frederiks Hospital i Foraaret 1891. Da jeg besøgte ham paa Hospitalet sidste Gang, var han meget svag. Han hviskede blot: »Tobak!«. Jeg maatte trække mig bort fra Sengen. Jeg lugtede af Tobak, men røg selvfølgelig ikke. — *Martin Knudsen* var i Skolen flittig og dygtig. Han var Bondesøn fra Hasmark paa Nordfyn yderst ude ved Odense Fjords Munding. Her var der ægte gammel Bondekultur, men ingen »-ismer« eller andre Rørelser var naaet derud. Han gjorde sig ikke særlig bemærket i Skolen. Hans Interesse blev Fysik. Da han kom til København, gjorde han sig straks bemærket hos Fysiklærereren, Professor *C. Christiansen* ved Den polytekniske Lærestanstalt, hvor al Fysikundervisning, ogsaa Universitetets, foregik. Han blev hurtigt klar over sit Livsmaal, at blive Christiansens Efterfølger. Da jeg efter min teologiske Misforstaaelse og et Par Aars Ophold paa Landet som Huslærer i 1893 kom tilbage til København for at studere Fysik, var *Knudsen* mig en god Hjælper. Han har altid været mig en god Kammerat og siden Kollega. Vi har begge boet paa Valkendorfs Kollegium. Vi repeterede Fysik sammen til Eksamen. Naar jeg blev træt og vilde holde op, vilde han altid tage et lille Stykke endnu. Hans Energi, Maalbevidsthed og Karakterstyrke var enestaaende, og da han tillige var rolig og ligevægtig, stod der altid Respekt om ham overalt, hvor han kom frem. — *Christiansen* satte ham til en Opgave, der kom til at beskæftige ham hele Livet, nemlig Studiet af Luftarter i ultrafortyndet Tilstand. *Christiansen* anbefalede ham ogsaa som Fysiker til Ingolfekspeditionen, hvilket var Begyndelsen til hans andet store Arbejdsomraade Havvandsundersøgelserne, hvor han er blevet verdenskendt. Han har fortsat og udvidet *Christiansens* store

Lærebog i Fysik for Polyteknikere, han har bragt »Selskabet til Naturlærens Udbredelse« til ny Blomstring. Det var ham, der blev Præsident i det af G. A. Hagemann stiftede »Danmarks naturvidenskabelige Samfund«. En sagkyndig Omtale af Martin Knudsens Arbejder og Virke finder man i »Fysisk Tidsskrift« 1949, S. 145—164. Fortegnelsen over hans Publikationer omfatter 106 Numre.

Da jeg nu kom til som ung Fysiker, var jeg klar over, at Martin Knudsens Løbebane laa nogenlunde fast, som den ogsaa viste sig at forløbe. Jeg slog mig da paa den anden Professor i Fysik K. Prytz, hvis Assistent jeg var i nogle Aar. Under dette Arbejde fik jeg Øje paa Elektroteknikens store Muligheder som Fag ved Den polytekniske Læreanstalt. Det elektrotekniske Laboratorium blev et nyt Skud paa Den polytekniske Læreanstalts frodige Træ, og jeg blev Professor mange Aar før Martin Knudsen. Vi har altid staaet i et venskabeligt Forhold til hinanden. I vor Ungkarleperiode spiste jeg en Tid sammen med Knudsen. Senere har vi haft selskabelig Omgang, men navnlig har vi mange Gange søgt gode Raad hos hinanden baade i videnskabelige og andre Forhold. Knudsen var en Mand, jeg havde ubetinget Tillid til. Det er et Savn for mig, at han er gaaet bort. Han døde i Maj 1949.

I næsten hele Skoletiden gav jeg Privatundervisning til Elever i lavere Klasser, ja undertiden ogsaa til Elever i min egen Klasse. Det var mest i Matematik og i latinsk Stil. Derved tjente jeg et lille Tilskud til mine sparsomme Subsistensmidler. Det traf sig nu saadan, at jeg efterhaanden havde haft flere Elever, som havde boet hos Landinspektør *Henrichsens*. Landinspektøren var en Søn af Rektor *P. Petersens* Forgænger, Rektor *Henrichsen*, ham, der havde faaet Opførelsen af Latinskolebygningen i Lille Graabrødrestræde sat igennem. — Fru *Henrichsen*, som var en meget energisk Dame, havde flere Latinskoledrenge, i Regelen fra Overklassehjem paa Landet, boende som Pensionærer og har muligvis derved bidraget til at styrke sin Økonomi. Hun lagde Mærke til, at jeg vist godt kunde trænge til lidt bedre og kraftigere Mad, opløben og bleg, som jeg var. Paa en meget hensynsfuld Maade foreslog hun en Dag, om jeg ikke havde Lyst til at spise ved hendes Bord en Gang om Ugen, og hun sagde, at hun ogsaa andre Dage kunde skaffe mig Middagsmad gratis.

Det staaer der i min Dagbog for 6. Maj 1889. Jeg overvejede og skrev hjem, om de syntes, jeg skulde tage imod Tilbudet. Det overlod de til min egen Afgørelse, og heldigvis tog jeg imod det; men det er jo lettere at give end at modtage. — Det havde nu Fru *Henrichsen* ganske stille gaaet og arrangeret. Jeg tror nok, hun i den Henseende arbejdede sammen med »*Tante Laura*«, Rektors Søster. — Et af mine Spisesteder var hos to elskelige gamle Damer, Enkefru *Henrichsen*, Landinspektør *Henrichsens* Moder, og hendes ugifte Datter. De vidste aldrig, hvor godt de vilde gøre det, og det var altid ekstra kraftig Mad. Jeg maa haabe, mit ugentlige Besøg har været dem til nogen Afveksling i deres stille Tilværelse. Et andet Sted var udvalgt af Fru *Henrichsen* med megen Skønsomhed: Det var hos min Klassekammerat Herman Mogensens Forældre, Fabrikant, Konsul *Mogensen*, som beboede en stor Villa i Kronprinsensgade. — Herman kom selv hen til mig i Klassen og fik aftalt, hvornaar jeg skulde komme i hans Hjem. — Det var et stort, velhavende og uhyre gæstfrit Hjem. Det varede ikke længe, før jeg praktisk talt blev optaget i Familien. Jeg kunde gaa ind og ud og komme ganske, som jeg vilde. Efterhaanden tilbragte jeg en stor Del af Eftermiddagen der. Om Sommeren sad vi og læste i Havehuset nede ved Aaen. Der havde de Baad og Baadebro, og af og til tog vi en Rotur. Lige overfor laa Læseforeningens Have. Konsul *Mogensen* var meget optaget af den nystiftede Forening for Haandværk og Industri og Opførelsen af Industripalæet. Han var vistnok Sjælen i dette Foretagende. — En Gang om Efteraaret var jeg med Familien i Landauer til »*Fruens Bøge*«, hvor der for første Gang var etableret elektrisk Lys. Ogsaa paa Mogensens Væveri i Vindegade var der elektrisk Lys fra eget Anlæg. Ellers var der, saa vidt jeg husker, ikke elektrisk Lys i Odense. Jeg var ogsaa med til Mogensens store Selskab om Efteraaret — i Kjole og hvidt for første Gang, — og jeg maatte op og holde en lille Tale.

Det blev nu til et virkeligt Venskab mellem Herman og mig gennem mange Aar. Jeg var Gæst ved hans Forældres Sølvbryllup et Par Aar efter, og da jeg i 1896 havde taget min Embeds-eksamen, var jeg paa Ferieophold et Par Uger i det gæstfri Hjem i Kronprinsensgade. — Jeg boede hos Herman, som nu havde sin egen Hus- holdning og Lejlighed, men om Dagen var vi

for det meste i Villaen, hvor der ogsaa var andre Gæster.

I Rusaaret havde Herman Mogensen studeret Teologi ligesom jeg selv, og vi havde læst Hebraisk sammen. Han kom meget i Studenterforeningen, som laa ved Holmens Kanal. — Tænk, han havde 20 Kr. i Lompepenge om Maaned. Det var omtrent det, jeg levede af. Værelse med Morgenkaffe kostede 8 Kr. Medens jeg efter Rusaaret tog Huslærerplads, opgav Mogensens Studiet og drog til England til Uddannelse i Faderens Branche. Siden vendte han tilbage og blev beskæftiget paa Faderens Fabrik. Nogle Aar senere, da han giftede sig, fik han sin egen Fabrik i København.

Vort Samkvem var efterhaanden gaaet i Staa, men det gamle Venskab fik en Fornyelse ved Stiftelsen af Odenseaner-Samfundet i 1926, som vi begge sluttede os til med Begejstring. Herman Mogensen havde en lille poetisk Aare. Havde han levet, vilde han sikkert have skrevet en Sang til Samfundets Pris ved Jubilæumsfesten.

Absalon Larsen.

P.S. efterat ovenstaaende var skrevet modtog jeg følgende Brev fra *Chr. Hansen*.

Kære Skolekammerat. — Tak for Henvendelsen. Min Tid har jo aldrig tilladt mig at være Medlem af Odenseaner-Samfundet, en Landlæge er jo meget optaget Dag og Nat. — Hvorfor jeg kun blev Landlæge? En Dr. med. skal jo vide meget om lidt, min Interesse har været at vide lidt om meget. Nil humani a me alienum puto. Fra Skoletiden var jeg paavirket af den gamle knarvorne Overlærer Strøm, der haanede de stakkels Stenbroslidere, der rendte Trapper op og ned. En klog Mand sagde engang til mig, at en Landmands Liv var et lykkeligt Liv. Derfor valgte jeg en Landlæges Stilling med nær Tilknnytning til Landmænd, hvor jeg daglig kunde færdes i en skøn Egn, hvor der var Anledning til at pleje mine botaniske og zoologiske Interesser. Hvad siger du til en Vinternat at se Harnes Dans paa Markerne i Maaneskin, naar jeg havde en Nattur bl. a. til Fønsskov? Det er en Overlæge jo afskaaret fra (min Yndlingsprofessor var den botaniske Professor Warming). Som Erstatning for en Stilling som Overlæge blev jeg Ejer af et dejligt Hus med 6 Td. Land Park og Have, der gennemstrømmes af Viby Aa. Der er høje Skrænter, der er plantet til med

bl. a. japanske og kinesiske blomstrende Træer og Buske, Malus Roser o.s.v. Om Sommeren nyder jeg Fuglesangen fra de mange Fugle og Skovduernes Kurren (de yngler ogsaa her i Haven nu). Om Vinteren kommer Fasanerne hertil, de mærker, her er Fred, og de fodres her udenfor Vinduerne, saa har jeg Glæde af at se paa dem. — Saa har jeg en Skov paa 6 Td. Land ved Baaring Vig. Der er en Baad og dejlig Baadstrand.

* * *

Paa Grund af svigtende Helbred har jeg ikke praktiseret de sidste 3 Aar, jeg tager ikke ud paa Sygebesøg, men jeg er privatiserende Læge, og jeg har den Glæde, at der endnu kommer nogle af mine gamle Patienter, og paa min 80-Aarsdag blev jeg helt overvældet af, at der var saa mange, der huskede deres gamle Doktor. Kan du for Resten huske, hvad Rektor P. Petersen sagde i sin Afskedstale til os Studenter: »Det er endnu et uopklaret Spørgsmaal, hvor Dukene bliver af«.

Venlig Hilsen.

Chr. Hansen.

50 Aars Studenterjubilæum

Under de i 1940 herskende Forhold blev det opgivet at holde 40-Aars Studenterjubilæum i Efteraaret 1940.

Efter Befrielsen, den 5. Maj 1945, fik jeg den Idé, at der, da det viste sig, at et almindeligt 45-Aars Jubilæum næppe kunne realiseres, burde forsøges arrangeret et lokalt 45-Aars Studenterjubilæum paa 45-Aars Dagen for vor Dimission, den 10. Juli. Planen vandt udmærket Tilslutning, om dens Udførelse vil jeg henviser til Samfundets Tidsskrift Nr. 22.

Det blev vedtaget at fortsætte med aarlige Sammenkomster den 10. Juli, hvad vi da ogsaa har gennemført.

I Sommer kneb det dog med Deltagelsen, idet det generelle 50-Aars Studenterjubilæum allerede dengang var forberedt, og Tilslutningen var da ogsaa ret begrænset, idet vi kun var 5 Deltagere. Efter en Middag i Tivoli var vi Gæster hos en af Jubilarerne, pract. Læge Joachim Schouw i hans dejlige Villa og Have paa Strandpromenaden.

Til Afholdelse af det store 50-Aars Jubilæum var der allerede i November 1949 afholdt et forberedende Møde i Studenterforeningen, hvor der var blevet nedsat et Festudvalg bestaaende af Metropolitanskolens Rektor, K. V. Bang, pract. Læge, Fru Helga Bast, Minister Vilh. Buhl, Generalkonsul, Overretssagfører Ch. Ingwersen, Overretssagfører Niels Olesen og Undertegnede.

Jubilæets Afholdelse blev fastsat til den 29. September, 50-Aars Dagen for vor Immatrikulation, 25- Aars Dagen for vort 25-Aars Jubilæum.

Festen blev afholdt paa Den kgl. Skydebane og vandt overordentlig stor Tilslutning, idet ikke mindre end 88 af ca. 220 endnu levende Jubilarer gav Møde. En væsentlig medvirkende Grund hertil var, at Komitéen havde haft den Idé at rette Henvendelse til en Række Velhavere blandt Jubilarerne om at yde Bidrag til et Vel-færdsfond, hvorved der indkom 3000 Kr. fra ca. 25 af Jubilarerne, og som muliggjorde, at Ku-verten fra Skydebanen kunde nedsættes fra 60 til 35 Kr. pr. Deltager.

Vi samledes paa Universitetet Kl. 16,30, hvorefter Komitéen førte Universitetets Rektor, Dr. phil. H. M. Hansen, ind i Salen. Ved Højtideligheden medvirkede Studenterangforeningen. Efter at denne havde sunget et Parti af Kantaten ved Universitetets Aarsfest, hyldede Rektor Bang paa Jubilarerne Vegne Universitetet, derpaa sang Studenterangerne »Hellige Flamme« efterfulgt af Rector Magnificus' Tale, til Slut var der Fællessang af »Du danske Mand! af al din Magt«. Inden vi forlod Universitetet, fik vi forevist dets Gobeliner.

I Turistbiler gik Vejen derpaa til Skydebanen og efter den traditionelle Fotografering gik vi til Bords Kl. 19.

Ved Stegen gav Dirigenten, Overretssagfører Niels Olesen, Ordet til »Student« Vilh. Buhl. Dennes Festtale var i enhver Retning et udmærket Udtryk for de Betragtninger, Minder og Stemninger, som maatte gribe enhver af Jubilarerne paa denne Festdag. Talen fandtes Dagen efter som Kronik i »Social-Demokraten«.

Odenseholdet af Aargangen 1900 er i Aarenes Løb indskrænket til 14, men Odense Katedralskole hævdede sig med Hensyn til Deltagelsens Intensitet ved Jubilæet som en flot Nr. 1, idet ikke mindre end 11 af os havde givet Møde. Da vi var placeret skolevis, kunde det ikke undgaas, at vor talstærke Tilslutning maatte vinde almindelig Opmærksomhed.

Efter Kaffeboardet og senere et Stykke Smørrebrød sluttede Festen endnu før Kl. 24.

Vi mindedes vort 25-Aars Studenterjubilæum i de samme Lokaler og paa den samme Dag, da vi holdt ud til Kl. 3!

Tempora mutantur, et nos mutamur in illis!

Trojel.

Studenter af årgang 1910 fra Odense Katedralskole

Der er efterhånden skabt en vis tradition for, at de jubilerende studenterhold møder op ved skolens translokation for at fejre i hvert fald de større jubilæer.

Medens vi 40-års jubilarer, der repræsenterede det første hold efter den nye skoleordning, tidligere havde holdt 10-, 25- og 35-års jubilæer i København, var det første gang vi efter de mange års forløb samledes ved translokationen i Odense. Af vort hold på oprindelig 33 studenter var 10 døde, een i Amerika og 10 — af forskellige årsager — forhindret i at komme. Vi mødte altså 12 gamle klassekammerater med professor, dr. juris Povl Andersen som vor ordfører ved translokationen.

Som bekendt foregår den højtidelige afslutning på skoleåret nu på Odense Teater, hvor sceneriet og ceremoniellet er noget anderledes end for 40 år siden. Vi fik af skolen udleveret billetter til reserverede pladser på de første rækker og sad til at begynde med sammen med elevernes pårørende i halvmærke. Så gik tæppet op, og i fuld belysning så man de nybagte studenter og realister på scenen med en række hvidklædte unge piger med studenterhuer på hovedet, siddende på første række. Scenen var iøvrigt flankeret af den gamle talerstol fra skolens translokationssal på den ene side og en elev med skolens fane på den anden side — i det hele et noget mere pompøst arrangement end i gamle dage.

Efter den fungerende rektor, lektor Hasselmanns, tale fulgte oplæsning af eksamensresultater, uddeling af flidspræmier m. v., som alt sammen havde et noget andet præg end i vor tid. De gamle translokationssange var vel nok det, der mindede os mest om vore tidligere translokationer. Der er iøvrigt kommet en ny

sang til, nemlig »Hvor åen slynger sig om by ved Sct. Albani kirke«. Den blev sunget nydeligt af skolens sangkor.

Af jubilarenes taler skal jeg indskrænke mig til et kort uddrag af vor ordfører, professor Povl Andersens tale.

Han udtalte bl. a., at det var vanskeligt efter så mange års forløb med to mellemliggende verdenskrige og med en ret væsentlig ændring af de ydre former ved translokationen at finde tilbage til tonen fra vore egne skoledage. Det, der bedst kunne bringe os i den rette stemning, var efter talerens mening mødet med de unge friske studenter, der ad åre vil erfare, hvad livet og tonen på skolen betyder for ens fremtidige livsindstilling. Professoren noterede bl. a. den forskel, der var fra vor tids translokationer, at den daværende rektor ikke afholdt sig fra at understrege de mindre gode eksamensresultater med pålæg til de pågældende om at strænge sig mere an, medens man nu kun

oplæste de bedste eksamensresultater. Til sidst ønskede han alt godt for den gamle skole, og at den måtte vokse, selvom der i øjeblikket var vel rigeligt med studenter i hvert fald ved Københavns universitet. Han udtalte endelig overfor de unge studenter håbet om, at den personlighedens vækst, som det er skolens fornemste opgave at opelske, måtte få lov til at udfolde sig hos dem også i fremtiden.

Efter den højtidelige del af festen gik de fleste af jubilarene over på skolen og besøgte de gamle lokaler, som egentlig ikke havde forandret sig så forfærdelig meget. Vi var glade for at hilse på og blive fotograferet sammen med to af vore gamle afholdte lærere, nemlig de afgangslektorer Georg Leidersdorff og Viggo Madsen. Lektor Leidersdorff var trods sin fremrykkede alder livlig og fuld af vivacitet, og det var hyggeligt, at han kunne huske vore fornavne. Desværre kunne han trods vor energiske opfordring ikke deltage i vor lille efterfølgende festlighed,

40-års jubilarene samlede i Odense

hvilket lektor Madsen derimod glædede os med at gøre.

Ved frokosten i restaurant »Skoven« i Hundeparkskoven indledte højesteretssagfører Flemming Allerup talernes række med at mindes vore afdøde kammerater, idet han gjorde udførligt rede for den livsskæbne, hver især havde haft. Der blev derefter holdt en række andre taler, bl. a. selvfølgelig for den gamle skole, og vi havde i det hele taget et fornøjeligt samvær med opfriskning af gamle minder og skolesange, inden vi atter spredtes for alle vinde.

J. A.

35 års jubilarene

Begivenhederne i 1940 medførte bl. a. også den ting, at studenterne årgang 1915 blev forhindret i at fejre 25-års jubilæum. Der kunne måske derfor have været nogen anledning til at fejre 30-års jubilæum i 1945, men også dengang lagde begivenhederne os hindringer i vejen; bl. a. gjorde manglende toggang det os umuligt at blive samlet. Da forholdene imidlertid i 1950 var mere gunstige, er det vel forsvarligt, at vi benyttede lejligheden til at fejre et ellers ikke traditionelt 35-års jubilæum.

Takket være et prisværdigt initiativ fra 3 odenseanske kammerater, nemlig viceinspektør Johs. Sørensen, direktør Chr. Barfoed og amsvejsinspektør Hans Lange, samledes vi en snes stykker af de 32 studenter fra Odense Katedralskole årgang 1915 den 24. juni 1950 i Odense Teater, hvortil skolens translokation var henlagt. Tilhørerpladsen i det smukke og hyggelige teater fyldtes snart med forældre til skolens elever, skolens venner og særligt indbudte samt studenterjubilarene — 25, 35 og 40 års. Tæppet gik op for scenen, hvor dimittenderne havde plads med 19 smukke, hvidklædte studiner på første række — et behageligt, men noget overraskende syn for studenter fra en tid, da det smukke køn hverken var repræsenteret blandt skolens elever eller lærere.

Minderne fra skoletiden strømmede ind, ikke blot de under afsyngelsen af de gamle kendte sange, men også ved genoplevelsen af de gamle traditioner fra vor tid. Nye var dog kommet til i tidens løb, bl. a. den smukke skik at samle studenterjubilarene ved translokationen.

I rektor Høegs fraværelse talte lektor Haselmann smukt for det nye hold studenter og ledede iøvrigt fra talerstolen på scenen slagets gang, og der blev holdt mange taler i modsætning til, hvad der der var tilfældet i vor skoletid, hvor — så vidt jeg erindrer — rektor Giersing var den eneste, der talte. Nu talte både repræsentanter for forældrene og for de afgående elever, og der blev uddelt mange legater og præmier, bl. a. Odenseaner-Samfundets 2 præmier à 100 kr. — betydelig flere end i 1915. Også en repræsentant for hvert af jubilæumsholdene havde ordet; på 35-års jubilarenes vegne talte lektor Otto Kjørbye, Risskov, og uddelte en præmie til en af de nybagte studenter, Tonny Petersen, for godt kammeratskab og smuk holdning i skoletiden.

Efter den smukke festlighed i teatret aflagde vi besøg på skolen, hvor vi svægede i minderne fra skoletiden og hilste på de to eneste tilbageværende af vore gamle lærere, nemlig lektorerne Leidersdorff og Madsen. Begge dog nu udenfor aktiv tjeneste. En særdeles vellykket frokost indtog vi i Eventyrkroen, hvor godsejer Thomas Juncker, Ansøgaard, stødte til. Han havde afbrudt sin ferietur i Østrig for at kunne fejre sit studenterjubilæum med kammeraterne.

Eftermiddagen gik med keglespil i Blommenslyst kro, og snart var tiden inde, hvor festmiddagen skulle løbe af stabelen. Den beskedne men nydelige middag indtoges i restaurant Skoven. Talerne var utallige, og mange historier fra skoletiden blev frisket op, og adskillige af dem blev set fra nye perspektiver end dengang de blev oplevet. Tiden går hurtigt — alt for hurtigt — ved en sådan lejlighed.

Imidlertid havde direktør C. Barfoed og hans nydelige og gæstfrie frue åbnet dørene for deres hyggelige hjem, hvor et lille »nacht-spiel« satte et strålende punktum for en minderig og fornøjelig dag.

E. S.-R.

25 års jubilarer

Odense Katedralskoles 25-års studenterjubilare fejrede den 24. juni 1950 dagen i forbindelse med skolens translokation.

Det var lykkedes et par og tyve af årgangens

37 studenter at frigøre sig for hverdagens pligter og mødes i deres gamle skoles gård en halv time før translokationen, som nu til dags finder sted i teatret. I sluttet trop gik vi derover og indtog pladserne på den reserverede 3die række. Lektor Richard Hornby, København, tolkede smukt vor generations syn på og kærlighed til vor gamle skole. Umiddelbart derefter bemandede vi skolebænken i »Mimerklassen«, der dog ændrede udseende, idet en kasse øl, et par flasker akvavit, en kurv med smørrebrødspakker, et bord til vore gæster, Rektor Holbeck, Lektor Loft og Lektor Madsen, prægede denne ramme om vor skoletids »Mimeraftener«.

Læge Hellan Kolbye bød velkommen på arrangørernes vegne. Disse var forøvrigt: Læge Eva Lund, f. Carlsen, Landinspektør Devald Hansen, Ingeniør Karl Linde, Tandlæge Jacob Nielsen og Skotøjshandler Carl Gustav Skovsted.

Rektor H. St. Holbeck og Lektor Loft talte til os, og vi tilbragte en hyggelig time — de fleste fastklemte imellem bord og bænke, så det voldte

besvær med at administrere den opulente pakke skolemad samt øl og snaps.

Derefter var der fritimer indtil kl. 17, da jubilarene atter mødtes i »Restaurant Bang«, hvor festmiddagen blev indtaget ved det af Eva Lund og Ellis Olesen smukt pyntede bord. Rektor Holbeck var vor gæst og lod atter sit smukke vid spille i en formfuldendt tale. Talerne fra kammeraternes rækker var mange, og bl. a. slog Edvin Westh et slag for »Odenseaner-Samfundet«. Da kaffen var indtaget i salonerne, holdt en rutebil for døren, og alle kørte til Fyens Forum og overværede H. C. Andersen festlighedernes smukke opførelse af Operaen »Liden Kirsten« — det mindre gode Vejr forhindrede opførelsen på friluftsteatret i »Den fynske Landsby«, hvortil vi derefter begav os — atter pr. bus.

I den hyggelige og særprægede »Sortebro Kro« ventede den for studenterne obligatoriske punch med æbleskiver, og taler og sang vekslede muntert, til vi over midnat begav os tilbage til byen efter en god dag i kammeraternes kreds.

Hellan Kolbye.

Foreningsmeddelelser

Gamle Odenseanere

Runde Aar:

Den 23. Januar d. A. fyldte Dommer emeritus *Gustav Heide-Jørgensen* 75 Aar. Fra 1923 til 1946 forvaltede han Retfærdigheden paa Frederiksberg, og fra »Odenseaner-Samfundet«s Stiftelse i 1926 har han været et virksomt Medlem af vor Forening, i mange Aar tillige et skattet Medlem af Bestyrelsen. Der er ikke afholdt mange Fester eller Møder i vort 25 Aar gamle Samfund, som Dommeren ikke har deltaget i og ydet en væsentlig Indsats til Styrkelsen af Kammeratskabet.

* * *

Den 26. Oktober f. A. fyldte et andet velkendt Medlem, cand. jur. *Knud V. Møller*, Hovedkasserer i Overformynderiet, 70 Aar. Nøjagtigt sit halve Liv har han med sjælden Dygtighed virket i vort store og fornemme Pengeinstitut, hvor han nød ubetinget Agtelse og stor Popularitet.

* * *

Generalkonsul, Legationsraad *Karl I. Eskelund* fyldte den 15. Januar i Fjor 60 Aar. Han har faaet Lejlighed til at spille en betydelig Rolle i den danske Offentligheds Tjeneste, først som mangeaarig Redaktør ved »Politiken«, hvor han var en af Bladets kyndigste Rigsdagsmedarbejdere og samtidig gjorde en fortjenstfuld Indsats i Organisationsarbejdet for sin Stand som Formand for »Journalistforbundet«, hvis Æresmedlem han blev, da han i 1938 betraadte den diplomatiske Løbebane som Chef for Udenrigsministeriets Pressebureau. Under hele Krigen bestred han denne yderst vanskelige Post med sjælden Takt og Klogskab, og i 1945 modtog han Udnævnelse til Generalkonsul i Wellington og senere til chargé d'affaires i New-Zealand.

Fra denne Post avancerede Generalkonsulen i Fjor til en mere nærliggende Virkekreds som Leder af den danske Mission hos de allierede Højkommissærers Raad i Bonn, et Embede, som hans politiske og diplomatiske Fortid maa formenes at gøre ham absolut selvskreven til.

* * *

Civilingeniør *Valdemar Thal-Jantzen* fyldte den 20. Oktober i Fjor 50 Aar. Student fra vor

Katedralskole i 1918 og polyteknisk Kandidat i 1923 kastede han sig over de grafiske Fag med videnskabelig Iver, først som Assistent ved Københavns Universitets fysisk-kemiske Laboratorium, derpaa som teknisk Ingeniør ved de store ansete Trykkerier J. Jørgensen & Co., Berlingske Tidende og Dyva & Jeppesen, og nu beklæder han Stillingen som Leder af vort Lands fornemste og absolut mest »rentable« grafiske Institut, Danmarks Nationalbanks Seddeltrykkeri.

★

Udnævnelser:

Thorkild Roepstorff blev den 25. Oktober i Fjor udnævnt til Landsdommer. *Helge Jacobi* blev i September 1950 udnævnt til Vicepræsident i Sø- og Handelsretten og *Carl Bratli* til Kommandør med Stjerne af den spanske Civilfortjenstorden.

* * *

Indholdsfortegnelse for Tidsskriftet foreligger i Nr. 10 og 20.

Rusmodtagelse 1950

Mandag den 30. Oktober Kl. 19 afholdt Odenseaner-Samfundet Rusmodtagelse i Haandværkerforeningens Lokaler (Moltkes Palæ), Dr. Tværgade 2.

Der serveredes: Gule Ærter med Flæsk og Pølse, Pandekager, Albani-Øl, Kaffe. Senere samledes vi om Fadøllet.

Der var mødt ca. 50 Deltagere, hvoraf 12 var Russer, og Jubilarerne var repræsenteret af Rektor Holbeck som 65 Aars-Jubililar, Dr. Bratli som 60 Aars-Jubililar og desuden adskillige 50 Aars, 40 Aars og 25 Aars Jubilarer.

Kl. 19½ gik vi til Bord, og Formanden bød straks velkommen og gav en udførlig Oversigt over Aftenens Program.

Efter 1ste Gang Ærter holdt Overtoldinspektør Jørgen Andersen, der selv var Jubilar (1910) Rustalen. Han sagde bl. a.:

Jeg vil begynde med at præsentere mig, jeg er blandt de jubilarer, der i år har holdt 40 års studenterjubilæum. Vi var i sommer nogle stykker, der rejste over til Odense for at fejre jubilæet ved at overvære skolens årlige translokation og bagefter have et hyggeligt samvær med en mindre festlighed.

De er jo nok klar over, at det at blive student ikke betyder nær så meget i vore dage som i tidligere tider.

Allerede da mine jævnaldrende og jeg blev studenter, fik vi at vide, at Chr. Winthers vers, der blev sunget ved studenterforeningens stiftelse under Regensens lind i 1820 med omkvædet „Herrer vi er i åndernes rige“ slet ikke passede i 1910, og det har åbenbart ikke ændret sig siden, idet den nys afgæede undervisningsminister forleden dag fandt sig foranlediget til at udtale, at den studerende ungdom nu om stunder måtte betegnes som „alsidig uvidende“. Det var temmelig hårde ord, men jeg læste iøvrigt fornylig, at en herværende professor ved et rusgilde havde udtalt, at gennemsnitsintelligensen hos vor tids studenter var blevet ringere, end den var tidligere. Om det er rigtigt, skal jeg ikke kunne udtale mig, dertil har jeg for lidt forbindelse med unge studenter, men alene det store antal studenter, der hvert år produceres i vore dage, taler måske for, at professoren ikke har haft helt uret i sin påstand. Som en trøst anførte professoren dog, at selv om studenterne ikke mere var blomsten af den danske ungdom, var de dog i den bedste trediedel. Nu skal jeg imidlertid ikke fremture med flere spydigheder eller ubehageligheder.

Det at blive student vil vel altid være skelsættende i en ung mands eller kvindes tilværelse. For provinsstudenternes vedkommende vil de mange nye indtryk, som hovedstadslivet medfører, herunder den

friere måde, hvorpå studierne drives, den lettere adgang til god skuespilkunst, koncerter og foreningsliv m. v. samt de mange nye bekendtskaber, der stiftes, have inciterende virkning på hele tilværelsen. Jeg kan her ikke lade være at drage en sammenligning mellem de forhold, hvorunder vi for 40 år siden begyndte vore studier eller vor uddannelse, og de studieforhold, der nu bydes de unge studenter.

Vi blev studenter i en tid, hvor de materielle levevilkår for den ungdom, der skulle uddanne sig her i København, var helt anderledes end de nuværende. Der var ingen synderlig vanskelighed ved at få værelser eller god fortæring til en relativt set billig penge — butikkerne var åbne til kl. 8 eller kl. 10—11 om lørdagen, og restauranter til kl. 1. Man havde heller ikke indført de nuværende høje uhyggelige skatter på sådanne for ungdommen vigtige ting som tobak og spiritus og for de kvindelige studenter vedkommende chokolade.

Men også bortset fra de mere materielle goder, så så man i min studentertid ganske anderledes lyst på fremskridtet såvel teknisk som økonomisk, socialt, kulturelt og humanitært. Mange var faktisk af den opfattelse, at sådan noget som en europæisk storkrig var utænkelig, dertil var de moderne samfund blevet for civiliserede. Jeg husker f. eks., at afdøde udenrigsminister Munch, der var en begavet og indsigtfuld politiker, — vistnok i studenterforeningen — udtalte, at en krig f. eks. mellem Tyskland og England måtte betragtes som udelukket, da de tyske socialdemokrater simpelthen ikke ville tillade eller gå med til at bevilge de nødvendige pengemidler til en sådan krig og vestmagternes politiske partier endnu mindre.

Som bekendt gik det helt anderledes, i 1914 tordnede kanonerne ud over store

dele af Europa, og virkningerne af dette store opgør er det i virkeligheden, vi lever på den dag i dag, idet alt, hvad der siden er sket — herunder også verdenskrigen 1939—45 — er direkte eller indirekte følger af krigen 1914—18, og de sociale omvæltninger den medførte.

Ved krigens ophør i 1918 forsvandt 3 kejserriger, nemlig det tyske, det østrigske og det russiske, og det var formentlig kun godt, idet disse statsformer vel nok havde overlevet sig selv. Men til gengæld fremstod nye former for statsstyre, som det demokratiske vest- og nordeuropa nødvendigvis måtte stå uforstående overfor, nemlig den russiske kommunisme, den tyske nazisme, den italienske fascisme og den spanske falangisme. Hvad dette har affødt af internationale stridigheder, kender vi alle, og i øjeblikket befinder verden sig i en tilstand af udbredt nervøsitet for, at et nyt militært opgør skal bryde løs. Det, der gør den nuværende situation så alvorlig, er formentlig den kendsgerning, at det er de magter, der repræsenterer de socialpolitiske og ideologiske *yderpunkter*, der er de stærkeste såvel i henseende til befolkningsmængde som med hensyn til råstoffer og øvrige materielle ressourcer. På den ene side står det statssocialistiske Rusland, hvor alt ligefra klaverspil til børneopdragelse, kunst og videnskab skal have et statsautoriseret stempel for at blive godkendt, og hvor enhver form for offentlig ytringsfrihed er underkastet streng censur. På den anden side står det stærkt frihedselskende Nordamerika, hvor ikke alene erhvervslivet (handel og industri, landbrug m. v.), men store dele af transportvæsenet som f. eks. jernbane og flyvevæsenet samt radiospredning og en ikke uvæsentlig del af den sociale forsyning stadig er på private hænder eller overladt til privat godgørenhed. Det er spændingen

mellem disse to ideologier hos de to stærkeste magter på jorden, som man undertiden har vanskelighed ved at tænke sig kan udjævnes ad fredelig vej. —

Nå, man skal selvfølgelig ikke alene tale om politik, når man taler til ungdommen. Jeg ved godt, at der er mange andre spørgsmål, der interesserer ungdommen meget mere. Nogle vil vistnok hævde, at det erotiske spørgsmål spiller en langt større rolle. Det skal jeg nu ikke komme ret meget ind på. Der tales, skrives og diskuteres i vore dage så meget om seksuelle problemer og komplekser, Kinseyrapporter m. m., at ungdommen vistnok må siges at være stopfodret med vejledning i så henseende. Kun eet spørgsmål i så henseende var der måske anledning til at omtale. Når De er blevet så gamle som vi andre, vil De sikkert indenfor Deres bekendtskabskreds kunne registrere ikke så helt få ægtskabelige skibbrud. Omkring århundredskiftet var der kun ca. 350 skilsmisser årlig her i landet — nu er vi oppe på ca. 7000 om året. En ting, der begynder legende let og lyserødt, kan ofte udvikle sig om ikke til en tragedie så dog til megen bekymring. Da spørgsmålet om valget af en livsledsager er et spørgsmål, der har stor betydning ikke alene for Deres daglige liv og hele tilværelse men også for Deres efterkommere, er det altså et problem, som må behandles med omtanke. Mere skal jeg ikke sige om den ting.

Jeg skal nu gå over til det, som de fleste vel nok mener er det vigtigste ved en tale til ungdommen — men som jeg i og for sig mener er ret kedeligt — nemlig at komme med nogle gode råd eller formanende bemærkninger til de unge studenter. Jeg vil da begynde med at sige: „Nyd Deres ungdom, men vis *mådehold* i Deres livsnydelse — herunder bl. a. med tobak og spiritus. Dette sidste bliver De vel iøvrigt nødsaget

til alene af den grund, at der ikke er mange af Dem, der har råd til at nyde spiritus eller tobak i større mængder. Disse varer er, som vi alle ved, temmelig dyre nu om stunder, og jeg røber sikkert ingen hemmelighed ved at sige, at de i nær fremtid antagelig bliver endnu dyrere.

Lad Dem heller ikke blive bjergtagen af for megen foreningsliv eller foreningsmentalitet. Der har i tidernes løb blandt unge studenter været sløset megen tid bort med gold politiseren, foreningsintriger, kortspil m. m. Dette skal De dog ikke forstå således, at jeg vil fraråde Dem at blive medlem af en forening, sådan noget som lørdagsaftenerne i studenterforeningen kan jeg kun anbefale Dem som et kulturelt supplement til Deres fagstudium.

Tag endvidere ikke for tidligt eller for skarpt standpunkt til de spørgsmål, som plejer at opdele menneskene i partier, foreninger, sekter eller håse, den fulde sandhed findes sjældent i de meninger, der doceres fra en enkelt af båsene. De unge studenter, der kommer til København, plejer næsten alle at have en ret håndfast opfattelse af tidens spørgsmål, en opfattelse, som i reglen stemmer med ånden i det hjem, hvorfra de er kommen, og det er jo kun naturligt. De skal selvfølgelig også have lov til at have Deres mening om tingene, men sæt Dem ikke for „fast i sædet“, lyt også til, hvad anderledes tænkende har at sige. Det er ret almindeligt, at man med årene må fire noget af på — eller helt ændre — de meninger, man havde i 18—20 års alderen.

Dernæst vær omhyggelig med Deres arbejde, men luk Dem ikke inde i Deres fagstudium. Jeg ved selvfølgelig godt, at det er gavnlige for Deres eksamensresultat at koncentrere sig om fagstudiet, og at konkurrencen mellem unge akademikere er meget hård i vore dage, men jeg vil dog af

hensyn til Deres almene åndelige udvikling alligevel tilråde Dem at følge lidt med i tidens rørelser, ligesom De også gerne skulle kunne afse lidt tid til at dyrke en eventuelt privat hobby som f. eks. musik, kunst, sport o. s. v., for at De kan få en harmonisk og afrundet tilværelse i Deres ungdomsår.

Disse få bemærkninger kan selvfølgelig suppleres med en hel del andre, men dels er sådanne formaninger som sagt ikke særlig morsomme at høre på, dels kan man — som det ofte er sagt — ikke bygge sin fremtid på andres erfaringer; man må selv finde den balance her i tilværelsen, der passer til ens psyke og mentalitet.

Jeg vil derfor gå tilbage til det, jeg begyndte med, nemlig dette, at vi var en del gamle odensestudenter, der i sommer fandt anledning til efter 40 års forløb og mødes ved translokationen i Odense. Vi var oprindeligt 33 studenter fra Odense i 1910. 10 af vore kammerater fra samme årgang er døde, men de, der ikke kunne komme på grund af sygdom eller af andre årsager, beklagede meget, at de ikke kunne være med. Vi fik endog en hilsen fra en kammerat i Amerika. Der er derfor formentlig alligevel noget om, at det kammeratskab, der stiftes i de første ungdomsår — selvom man ikke i det daglige ser så meget til hinanden — ofte viser sig at være stærkere eller mere stabilt end senere bekendskaber. Det er i hvert fald det kammeratskab, vi her i Odenseaner-Samfundet søger indenfor beskedne rammer at holde lidt vedlige. — Ikke sådan at forstå, at vi kalder altfor ofte på hinanden. En gang eller to om året kan det være ganske hyggeligt at se de gamle skolekammerater og opfriske gamle minder. Vi er her i foreningen selvfølgelig altid glade for, at det går vore kammerater godt senere i livet, men Odenseaner-Samfundet er på den anden side

ikke nogen eksklusiv eller snobbet forening. De vil temmelig sikkert alle møde nogen modgang eller besvær på Deres færd videre ud i livet, men modgang er som bekendt til for at overvindes. En vis procent af hver årgang vil efter statistisk beregning ikke få absolut succes senere hen, men også de er velkomne her i foreningen og skal ikke være bange for at komme her. Jeg kan måske bedst udtrykke dette ved at citere nogle linier fra en sang, der blev sunget ved et jubilæum her i Odenseaner-Samfundet for nogle år siden, og som lyder således:

Livets bane blev vel ofte skæv og krum,
Skæbnen undertiden ond og grim.
Greb du lykken — eller var du ej parat?
Vær velkommen — gamle kammerat!

Det var dengang de gamles skål, der blev udbragt, men i aften vil vi drikke de unges skål, og samtidig med at jeg ønsker Dem velkommen her i Odenseaner-Samfundet, håber jeg, at De nu og da må få lyst og lejlighed til at møde til vore sammenkomster.

Jeg skal hermed bede de øvrige deltagere med mig udbringe et leve for de fynske studenter af årgang 1950.

Jørgen Andersen.

Denne Tale modtoges med stærkt Bifald. Umiddelbart efter sang vi „Hellig er vor Ungdoms Lyst“, og lidt senere talte en Rus, stud. jur. Troels Jungersen og takkede Rустaleren og Odenseaner-Samfundet.

Efter Kaffen samledes vi igen ved det store Bord, og Næstformanden talte for Jubilarerne. Vi er jo nu, udtalte han, snart ved at tage Afsked med de sidste Studenter, der kan trække Linien tilbage til den gamle Skole (Posthuset), og han nævnedes særlig Rektor Holbeck og Dr. Bratli, der blev stærkt hædret for sin Indsats i dansk Kulturliv. Derefter sang hele Forsamlingen „Concinamus“.

Dr. Bratli talte saa for Skolen. Han rettede en Tak til Odenseaner-Samfundet for de mange dejlige Jubilæer og udtrykte sin Misundelse paa Russerne, der har saa mange Aar at se frem til. Der var ingen Jubilæer i hans Tid, hvor Russerne mødte de gamle, saa han har ikke, som Nutidens Unge, haft Chance for i 1890, da han var Rus, at se Studenter fra 1830, det havde ellers nok været morsomt.

Rektor Holbeck talte om Odenseaner-Samfundets Stiftelse i 1926. Han nævnedes forskellige gamle Odenseanere og ønskede alt godt for Samfundet og godt Samarbejde med Skolen.

Derefter rejste alle Russerne sig efter Tur og meddelte deres Navne og Studiefag, hvorefter de afsang den nye Translokations-sang flerstemmigt. Hele Forsamlingen afsang derpaa: „En Skaal for den Mø“, og herefter var det de ældre Medlemmers Tur til at meddele deres Dimissionsaar og nuværende Stilling. Forsamlingen sang: „Nu er det stille, han har os forladt“.

Klokken 23 afsluttede Formanden.

Generalforsamling

Tirsdag den 25. April 1950. Kl. 19,30 afholdt Odenseaner-Samfundet ordinær Generalforsamling i Haandværkerforeningens Lokaler (Moltkes Palæ), Dr. Tværgade 2, med følgende Dagsorden:

1. Formanden aflægger Beretning.
2. Kassereren aflægger Regnskab.
3. Valg af Medlemmer til Bestyrelsen.

Følgende Bestyrelsesmedlemmer afgaar:
Retsformand Ryyd, Direktør Rytter, Civilingeniør Hauer, Statsadvokat Roepstorff, Grosserer Moldow, Adjunkt Busk-Jensen. Opmærksomheden henledes paa, at Retsformand Ryyd har ønsket at trække sig tilbage som Formand efter at have beklædt denne Post i 16 Aar, og at Civilingeniør Hauer ønsker at trække sig tilbage fra Kassererhvervet paa Grund af manglende Tid.

4. Valg af 2 Revisorer og 2 Revisorsuppleanter.
5. Forslag fra Bestyrelsen om at bevilge en Præmie paa 100 Kr. til en af Dimittenderne fra Odense Kathedralskole i Sommeren 1950.
6. Eventuelt, herunder hvorvidt 25-Aars Jubilæet den 5. Marts 1951 skal afholdes i København eller Odense.

Der var mødt ca. 40 Deltagere.

Formanden bød velkommen. Han foreslog Dir. Walter Elmquist (1911) som Dirigent; han blev valgt med Akklamation. Elmquist konstaterede, at Generalforsamlingen var lovligt indvarslet og sat, hvorefter han gav Ordet til Formanden, der aflagde Beretning. Der var ingen, der havde noget at invende, hvorefter man gik over til

Pkt. 2. Hauer aflagde Regnskab. Ved Afstemning gav *alle décharge*. Hauer gav nogle Oplysninger om, hvor de betalende Medlemmer boede rundt omkring i Landet.

Pkt. 3. Valg af medlemmer til Bestyrelsen. Rytter redegjorde for Bestyrelsens Synspunkter, jfr. sidste Bestyrelsesmøde, hvorefter Dirigenten stillede Forslag om Genvalg, hvilket enstemmigt blev vedtaget.

4) Enstemmigt Genvalg.

5) Formanden redegjorde for Frølichs Aftale, jfr. nedenfor, med Rektor angaaende Elevraadets Bestemmelse vedrørende Legatet. Det blev enstemmigt vedtaget, at Elevraadet herefter skulde bestemme, hvem Legatet og Boggaverne skulde tilfalde. Rytter og Frølich gav (anonymt) hver 50 Kr., saaledes at Legatet i Aar bliver paa 200 Kr. at udbetale i 2 Portioner.

Pkt. 6. Formanden redegjorde for 25-Aars Jubilæet næste Aar, Professor Poul Møller, Lrsf. Heinrich Kock, Kontorchef Espen Hansen og Dr. Lindenov prøvede paa at rejse Stemning for, at det skulde afholdes i Odense, men ved Afstemning var der kun 4, der stemte for Odense, medens Resten stemte for, at det skulde afholdes i København.

Under Eventuelt meddelte Frølich om Rektor Høegs Interview til Skolebladet »Punch« Nr. 1 1950, som formede sig som et Angreb paa Odenseaner-Samfundeet, jfr. sidste Bestyrelsesmøde. Han meddelte endvidere om sit Besøg paa Skolen Lørdag den 22. April sammen med Konsul Ove Hennings, hvor han overfor Rektor havde fremhævet følgende til Gendrivelse af Rektors

Udtalelser, idet vi støtter Skolen bl. a. paa følgende 12 Maader:

- 1) Præmierne.
- 2) 5 aarlige Boggaver.
- 3) Lagde Navn til Gymnastikinspektør Knudsens Præmier (500 Kr.) ved Translokationen.
- 4) Foredrag i »Mimer« om O.-S.
- 5) Kort til alle Elever i 3. G. for at etablere Forbindelse med de vordende Russer.
- 6) Generalforsamling i Odense med Besøg paa Skolen (af og til).
- 7) Bladet sendes til Lærerværelse og Biblioteket, men kun faa Lærere er Medlemmer.
- 8) Bladet indeholder Stof fra Skolen (Nekrologer), men eengang vedtaget, at der skal være gaaet mange Aar efter, at paagældende er døde.
- 9) Valgt Skolens tidligere Rektor til Æresmedlem.
- 10) Balslev's Gaver (Malerier) som hænger paa Rektors Kontor (til stor Misfornøjelse for Balslev).
- 11) Vi har netop paany opfordret Lektor Müller til at skrive i Bladet.
- 12) Vi holdt »Punch« engang.

Rektor fra sin Side havde anført, at det ikke var ment som ondsindet Kritik fra hans Side, men at det var Elevernes Synspunkter. Eleverne havde endda udtalt, at de havde paatænkt at starte en selvstændig Elevforening i København, hvortil vi replicerede, at det var naturligere, de meldte sig ind i Odenseaner-Samfundet og fremkom med deres Synspunkter der. Iøvrigt mente Rektor, at det var et ganske fint Resultat, at vi kunne samle 15—20 Russer til Rusgilde, idet Aarhus' Procent var stigende og mange ikke tog til København for at studere videre.

Angaaende 25-Aars Jubilæet var Rektor meget stemt for, at det skulle afholdes i Odense.

Med Hensyn til Bladet var Rektor interesseret i vor Beslutning om at udsende det oftere og med Stof fra Skolen. Han lovede at nedsætte en Redaktionskomité i Odense, som skulde levere det fornødne Stof. Endvidere blev vi enige om at staa i Forbindelse med hinanden til Udvæksling af gode Idéer for Odenseaner-Samfundets Trivsel.

Da ikke andre ønskede Ordet, blev Generalforsamlingen hævet Kl. 20,40, efter at Dirigenten havde faaet det traditionelle Hurra.

Derefter holdt Rektor Holbeck et blændende Foredrag om Sophus og Karin Michaëlis fra Kl. 20,40 til 21,30. Foredraget indlededes med en kort Omtale af Sophus Michaëlis, Søn af Lappe-skræderen i Odense, med den smukke og tydelige Haandskrift. Derefter gik han over til Sophus Michaëlis' første Kone, Karin, kaldet Trold i Hjemmet, Stillevip i Skolen, født den 20. Marts 1872, som Telegrafistdatter i Randers, ældst af tre Søstre. Han fortalte om hendes mægtige Fantasi og gav flere Eksempler derpaa allerede fra Barndommen. Hun var kvik, begavet, sprang to Gange en Klasse over, men til andre Tider var hun doven. Det, der særlig prægede hendes Natur, var hendes stærke Medfølelse. Hun led faktisk med sine Figurer. Han omtalte særlig »Pigen med Glasskaarene«. Efterhaanden tjente hun mange Penge, men hun brugte ogsaa mange, navnlig til Godgørenhed. Skilsmissetiden nærmede sig, Sophus fik Øje for alle hendes Mangler, og hun indrømmede, at hun var blevet »noget sjusket«. Trods alt maatte man anerkende, at hun var af meget stort Format, en Verdensberømmelse, særlig i Kraft af sit Humør, sit varme Hjerte og sin Medfølelse, og selv om hun synes skuffet, endte hun dog sin Biografi med »Vidunderlige Verden«. Rektor sluttede med Drachmanns pragtfulde Slutning af »Vølund Smed«.

Formanden takkede, og Rektor Holbeck var Genstand for megen Hyldest for sit Foredrag, der var saa udmærket baade i Form og Indhold.

Derefter gik vi til Smørrebrødsbordene, hvor Professor Møller og Frølich holdt hjertelige Taler for den afgaaende Formand. Derefter sang vi »Hellig er vor Ungdoms Lyst«, hvorefter Rektor talte. Han stillede sig uforstaaende overfor Rektor Høegs Angreb, og han dvælede særlig ved de Fortjenester, som Odenseaner-Samfundet har gjort, og føjede som Punkt 13 til ovenstaaende, at det allerede var en Tribut til Skolen, at Odenseaner-Samfundet eksisterede. Enrum holdt en Tale for vor gamle Skole henvendt til Rektor, hvorefter vi afsang »Concinamus«. Formanden takkede for Talerne og forklarede, hvorfor han mente, at Tidspunktet var kommet »til at gaa nu«. Han vilde meget gerne vedblive at være Medlem af Bestyrelsen. De yngste og de ældste Medlemmer af Aar har de samme Minder. Han takkede for Æren ved at have været Formand i 16 Aar. Det havde ikke været besværlige Aar.

Kl. 23 brød vi op.

Odenseaner-Samfundets

Driftsregnskab for 1949.

Indtægter:

Kontingent fra 171 Medl. à 10,00 ..	Kr. 1710,00
Kontingent fra 1 Medl. à 8,00 ..	» 8,00
Kontingent fra 17 Medl. à 3,00 ..	» 51,00
Elterbetaling af to Kontingenter for 1948 à 10,00	» 20,00
Betalte Efterkravsgebyrer	» 9,25
Bidrag til Bogfonden fra 9 Medl. ...	» 90,00
Gave fra et Medlem	» 100,00
Indtægt ved Generalforsamlingen ..	» 255,00
Indtægt ved Rusfesten	» 391,00

Kr. 2634,25

Udgifter:

Legat til en Dimittend fra Skolen ..	Kr. 100,00
Boglegat til Skolen	» 104,00
Administrationen:	
Kuverter, Tryksager, Porto	» 289,15
Sekretærens Kontorhjælp	» 100,00
Optagelse i Kraks Vejviser	» 24,00
Girogebyrer	» 3,34
Blomster, Telegram	» 29,60
Æresdiplomer	» 28,50
Kurtage ved Køb af Obligation	» 3,97
Haandværkerf. for Generalforsaml.	» 309,15
Haandværkerf. for Rusfesten	» 752,80
Driftsoverskud	» 889,74

Kr. 2634,25

Formueregnskab for 1949.

Aktiver pr. 1/1 1949.

Girokonto	Kr. 805,01
Indestaaende i Den sjællandske Bondestands Sparekasse	» 500,00
Kontant Kassebeholdning	» 14,70
Driftsoverskud	» 889,74

Kr. 2209,45

Aktiver pr. 31/12 1949.

Girokonto	Kr. 1450,91
Kontant Kassebeholdning	» 162,51
Indestaaende i Den sjællandske Bondestands Sparekasse	» 596,03

Kr. 2209,45

Formueregnskab for Fonden 1949.

Aktiver pr. 1/1 1949.

Obligation 4½ % 3. Afdeling i Kreditforeningen for mindre jydsk Landejendomme. Nom. Kr. 1000,00	Kr. 820,00
Sparekassebog med Den sjællandske Bondestands Sparekasse	» 4308,46

Kr. 5128,46

Indgaaet i Aarets Løb:

Obligationsrenter	» 73,50
Sparekasserenter	» 108,08

Kr. 5310,01

Aktiver pr. 31/12 1949.

Obligation 4½ % som ovenfor	Kr. 820,00
Obligation 4½ % 12. Serie 3. Afdeling i Kreditforeningen af Grundejere i Fyens Stift. Nom. 4000,00 ..	» 3970,00
Sparekassebog som ovenfor	» 520,04

Kr. 5310,04

Formueregnskab for Bogfonden 1949.

Aktiver pr. 1/1 og 31/12 1949.

Obligation 5 % 2. Serie Kreditforeningen for industrielle Ejendomme.	Kr. 200,00
--	------------

Formueregnskab for Jubilærernes Fond 1949.

Aktiver pr. 1/1 1949.

Indestaaende i Sparekassebog med Den sjællandske Bondestands Sparekasse	Kr. 1683,39
Indgaaet i Aarets Løb:	
Sparekasserenter	» 67,74

Kr. 1751,13

Aktiver pr. 31/12 1949.

Indestaaende i Sparekassebog som ovenfor	Kr. 1751,13
--	-------------

Studerterne 1950

Klassikere:

1. Djursaa, Holger, f. 16.6.31. (Lærer).
2. Hansen, Søren, f. 9.12.30. (Sognepræst, Fløstrup).
3. Sørensen, Benny, f. 29.10.31. (Dræmsmester, Næsbyhovedbroby).

Nysproglige:

1. Bender, Johan, f. 4.8.31. (Købmand, Haarby).
2. Blond, Gunver, f. 12.10.30. (Overass., Kerteminde).
3. Bøgh, Poul, f. 23.5.30. (Købmand).
4. Foss-Petersen, Henning, f. 18.6.31. (Grosserer).
5. Frejlev, Else, f. 20.5.31. (Lektor, Fruens Bøge).
6. Hansen, Birthe, f. 26.11.31. (Bestyrer).
7. Høybye-Mortensen, Else Marie, f. 31.5.31. (Maskinm.).
8. Jensen, Helge Myklebø, f. 4.4.30. (Gaardejer, Herrested).
9. Jensen, Inge Due, f. 21.6. 31. (Assistent, Kerteminde).
10. Madsen, Bent, f. 25.9.30. (Fabrikarbejder, Assens).
11. Niegel, Inge, f. 5.1.32. (Direktør).
12. Pedersen, Mogens Stig, f. 13.2.32. (Distriktsjordemoder, Vigerslev).
13. Polke, Sven, f. 8.12.31. (Sognepræst, Allested).
14. Rasmussen, Poul, f. 13.5.31. (Papirarbejder, Fruens Bøge).
15. Rasmussen, Tove, f. 21.8.32. (Gaardejer, Hjulby).
16. Scheby, Birte, f. 7.10.31. (Maskinfabrikant).
17. Sørensen, Erik Rask, f. 4.4.31. (Banearbejder).
18. Thomsen, Kirsten, f. 18.2.32. (Dyrlæge, Otterup).
19. Vaag, Ulf, f. 10.5.31. (Læge, Messinge).

Matematikere:

1. Andersen, Gunnar, f. 14.11.30. (Gaardejer, Kappendrup).
2. Clausen-Bruun, Jørgen, f. 19.5.30. (Købmand).
3. Holm, Erik, f. 19.9.30. (Købmand).
4. Jensen, Kaj Erik, f. 30.10.31. (Skolebestyrer, Otterup).
5. Jungersen, Troels, f. 21.7.32. (Læge).
6. Jørgensen, Betty, f. 10.4.30. (Løds, Stige).
7. Knudsen, Elsa Tarp, f. 12.11.29. (Værkf., Kerteminde).
8. Knudsen, Jens Lindegaard, f. 8.8.30. (Prokurist).
9. Lauesen, Henry, f. 18.10.30. (Smed).
10. Mogensen, Jørgen, f. 12.10.30. (Gaardejer, Bederslev).
11. Møller, Helge, f. 24.9.32. (Fabrikant).
12. Nielsen, Hanne, f. 1.12.30. (Redaktør).
13. Nielsen, Niels Gynther, f. 18.12.30. (Frugthandler, Asperup).
14. Olsen, Curt, f. 10.4.32. (Købmand).

15. Ove-Bisgaard, Kirsten, f. 9.3.31. (Manufakturhandler, Kerteminde).
16. Salling, Erik, f. 13.9.30. (Gartner).
17. Sørensen, Ole, f. 6.7.31. (Driftsbestyrer).
18. Westh, Ejvind, f. 28.4.31. (Sognepræst, Sjørring).
1. Aagaard, Jørgen, f. 16.1.31. (Manufakturhandler, Flemløse).
2. Andersen, Elise, f. 5.4.32. (Ingeniør).
3. Brandt, Mogens, f. 17.8.31. (Lagerarbejder, Villestoft).
- 4) Christensen, Carina Krag, f. 30.8.30. (Salgsleder, Næsby).
5. Jørgensen, Bjarne Albinus, f. 18.8.31. (Frue).
6. Knudsen, Arne, f. 2.2.31. (Mælkehandler).
7. Knudsen, Per, f. 11.9.32. (Boghandler, (Søhus).
8. Kragshøj, Erik, f. 13.6.30. (Ejendomsmægler, Assens).
9. Larsen, Bent Ivan, f. 6.2.32. (Købmand, Dræby).
10. Lauritzen, Kjeld Bundgaard, f. 30.12.30. (Repræsentant).
11. Pedersen, Tonny, f. 20.6.30. (Arbejdsmand, Assens).
12. Petersen, Johannes, f. 26.11.30. (Kirkegaardsgartner).
13. Schmidt, Anna-Grethe, f. 16.7.31. (Sognepræst, Paarup).
14. Schmidt, Gerda, f. 17.6.32. (Sognepræst, Paarup).

Medlemsliste for „Odenseaner-Samfundet“ pr. 1. Februar 1951

Æresmedlemmer:

- Balslev, Vilhelm, Læge, Frederiksberg Allé 19 A, V. (1897).
Repr. Holbeck, H. St., fhv. Rektor, R., D.M., p.p., »Caritas«, Rungsted Kyst. (1885).

Livsvarige Medlemmer:

- Berg, H. V., Overretssagfører, Graabrødreplads 7, Odense. (1904).
Friis-Hansen, Jørgen Olaf, Rektor, R., Herlufsholm, Næstved. (1912).
Jacobsen, Carl K. F., Dyrlæge, Ebberup, Fyn. (1906).

- Hauer, Kaj, Civilingeniør, Søndermarksvej 7, Valby. (1912).
- Kirchhoff, Carl, Rue de l'Horloge 55, Casablanca, Marokko. (1917).
- Repr. Kroman, Mogens, Landsretssagfører, cand. jur., Ved Stranden 14, K. (1936).
- Larsen, Absalon, Professor, K., D.M., Baune-gaardsvej 15, Gentofte. (1890).
- Lassen, Knud, Politimester, R., Hillerød. (1904).
- Repr. Lersey, Peter, Læge, Vestre Boulevard 45, V. (1907).
- Lindenov, Harald, Dr. med., Rolighedsvej 6, V. (1914).
- Repr. Møller, Poul, Professor, Dr. med., R., D.M., p.p., Svanevænget 30, Ø. (1902).
- Raffenberg, Mogens Fürst, Overretssagfører, R., D.M., p.p., c/o Børsen, K. (1910).
- Rytter, Aage L., Direktør, R., Vester Voldgade 111, V. (1920).
- Ryyd, Peter, Retsformand, K., D.M., p.p., Amaliegade 25, K. (1906).
- Repr. Sørensen, Chr., Sparekassedirektør, Købmand, R., Aarup. (1889).
- Weimann, Jens Johann, Grosserer, Avda. Aguirres 1377, Martinez, F.C.C.A., Buenos-Aires, Argentina (1918).
- Weimann, Svend, Fabrikant, Esthersvej, Svendborg. (1917).
- Medlemmer:*
- Allerup, Flemming Pätges, Højesteretssagfører, R., Gl. Torv 18, K. (1910).
- Andersen, Birthe, stud. phil., Sophus Bauditz Allé 40, Charl. (1949).
- H. H. Sellebjerg, Kommuneingeniør, Jyllandsvvej 44, F. (1916).
- Inger, Korrespondent, flyttet. (1949).
- Jørgen, stud. mag., Kanalbuen 16, Søborg. 1948).
- Niels Jørgen Ove, Overtoldinspektør for Østifterne, R., D.M., Rosenvængets Allé 28, Ø. (1910).
- Poul, Professor, Dr. jur., K., R., Rungstedvej 13, Rungsted. (1910).
- Arendrup, Axel, Oberstløjtnant, R., Frederiksholms Kanal 16 B, K. (1914).
- Arum, R., Politimester, R., Nørresundby. (1906).
- Balslev, Nicolai, Frederik, Kontorchef, (c/o. Østifternes Kreditforening), Strandvej 640, Klampenborg, (1905).
- Balslev, Viggo, Kaptajn, R. p. p., Bredgade 63, 3., K. (1898).
- Barner-Rasmussen, J., Direktør, R., D. M., Pr. Charlottesgade 38, N. (1909).
- Beck Lundgren, Økonomiinspektør, Herlufsholm, Næstved. (1925).
- Bencke, Erik, Grosserer, Langelinie 1, Odense.
- Berner, J. A. A., Stiftamtmand, K., D. M., Slottet, Aalborg. (1904).
- Berntsen, H., Ekspeditionssekretær, (Overfor-mynderiet), Amager Boulevard 124, S. (1914).
- Bierring, Svend, Assistent, Teglgårdsvej 26, Charl. (1925).
- Repr. Birch-Jensen, E., Fru Læge, Aarhus Kom-munehospital, Aarhus. (1934).
- Blegvad, N. Rh., Overlæge R., Nytorv 3, K. (1897).
- Blom, Holger, Kronprinsessegade 40, K. (1925).
- Blomberg, Aage Fasmer, Adjunkt, cand. mag., Langesø.
- Brandt, Mogens, Blegdamsvej 70², Ø. (1950).
- Repr. Bratli, Carl, Dr., h. c., Forfatter, kgl. Trans-latør, R. af Dbg. p. p., St. Regnegade 5, K. (1890).
- Breitenstein, N. J., Museumsinspektør, mag. art., N. J. Fjords Alle 16⁴, V. (1921).
- Brock, Henrik, Grosserer, Reklamekonsulent, Lyngbyvej 423, Gentofte. (1909).
- Brosen, Ellen, Frk., Pustervig 8, K. (1948).
- Bruun, Niels, Dommer, Ribe. (1910).
- Buch, Poul, Dommerfuldmægtig, Østerbæksvej 25², Odense. (1934).
- Budtz-Jørgensen, Mogens, Gentoftegade 5, Gen-tofte. (1924).
- Repr. — O., Gas- og Vandmester, Sortedamsdos-seringen 57⁴, Ø. (1892).
- Busch, Aksel, Pastor, Mariager. (1910).
- Repr. Busk-Jensen, Holger, Adjunkt, cand. mag., Kastelsvej 24⁴ th., Ø. (1935).
- Carstensen, Svend, Direktør, Johannevej 24, Charlottenlund (1920).
- Christensen, Arnold, Bankdirektør, Klaregade 29, Odense.
- Svend, Erik, Direktør, Kødfoderfabriken »Sjælland«, Ortved pr. Ringsted. (1921).
- Søren, stud. polyt., Edv. Griegsgade 8, Ø. (1949).
- Christiansen, William, Civilingeniør, (c/o. Dansk Soyakagefabrik), Solsortvej 10, F. (1915).
- Clausen-Bruun, Jørgen, H. C. Ørstedsvvej 20¹, th. V. (1950).
- Clemmensen, Peer, Læge, Frimestervej 33, NV. (1934).

- Damgaard, Steen, Landsretssagfører, Kristiania-
gade 12 A, Ø. (1934).
- Dobler, Leo, fhv. Kontorchef, (c/o. Chef for Skif-
tekontoret under Kbhvns. Byret), Danas Plads
12, V. (1891).
- Dreyer, Aage Jens Bang, Repr. Fyens Stiftsbog-
trykkeri, Odense. (1908).
— Allan, Rosenvængets Alle 14², Ø. (1943).
— Fritz Julius Frandzen, Kommunelæge, Odense.
(1904).
— Poul, Direktør, Skibhusvej 94, Odense. (1912).
- Ebbesen, Stephan A., Landsretssagfører, Tietgens
Allé 21, Odense. (1920).
- Egebak, Niels Chr., stud. mag., Grønnehoj 7,
Vanløse. (1949).
- Elmquist, Helge, Ingeniør, cand. polyt., Gunløgs-
gade 15, S. (1897).
— Hjalmar, V., Direktør, R., Houmarksvej 20,
Charll. (1898).
— Walther, Direktør, Repr., R. af Dbg., Det fin-
ske Frihedskors af 4. Klasse, Vestervoldgade
113, V. (1911).
- Enrum, Knud Ejner, Overdyrlæge, Skælskør.
(1906).
— K. H., Overdyrlæge, Bakkekammen, Holbæk.
(1907).
— Thorkild, Prokurist, Teglgaaardsstræde 13, K.
Herstedvester pr. Taastrup. (1911).
- Erichsen, Knud Helm, Flyttet. (1941).
- Errebo-Knudsen, E. O., Læge, Dr. med., Vagtel-
vej 54 A, F. (1931).
- Eskelund, Karl, I., Generalkonsul, R., D. M.,
Udenrigsministeriet, K. (1907).
- Espeløv, Bent, stud. jur., Ndr. Frihavngade 19,
2., Ø. (1948).
- Frandsen, Niels, Sagførerfuldmægtig, cand. jur.,
Hjertingvej 36, Esbjerg. (1936).
- Frederiksen, Flemming, stud. med., Hassagers
Kollegium, Frederiksberg Bredegade, F. (1942)
- Frejlev, Poul, stud. jur., Dronninglundvej 1, Van-
løse. (1943).
- Frølich, Einar Jacob Stampe, Ekspeditionssek-
retær, cand. polit., Fabritius Allé 6, Klamp-
penborg. (1911).
— Knud Frederik Stampe, Læge, Vester Sker-
ninge, Fyn. (1909).
— Thyge Stampe, Bogholder, Korsør. (1917).
- Gelling-Hansen, Sv. Aage, Apoteker, Adelgade 2,
Nyborg.
- Gerner-Nielsen, O., Tandlæge, Jernbaneallé 76,
Vanløse. (1919).
- Gerstrup, N. O., Kommunelærer, Liljevangsvej
30, Maaløv. (1925).
- Repr. Giersing, Johs. Overretssagfører, Nørre-
voldgade 50, K. (1891).
- Glamand, Kristof, Magister, Gothersgade 140, K.
(1941).
- Gottschalch, Chr., R., Koncertsanger, Vodroffs-
vej 43, V. (1905).
- Grønlund, K. L. Rasmussen, Assurandør, Løjt-
nant, flyttet. (1895).
- Hansen, Ejnar, Overretssagfører, P. Skramsgade
7, K. (1899).
— Erik Bjerggaard, stud. polyt., flyttet. (1941).
— Espen, Kontorchef, Kirkehøj 16, Hellerup.
(1911).
— Frits, Fuldmægtig, Hostrups Have 11, V.
(1911).
— Gunnar, Lektor, cand. mag., Munkebjergvej
74, Odense. (1922).
— H. J. Landretssagfører, Sorø. (1911).
— Niels, Ligningsdirektør, cand. polit., Ved Ba-
nen 1, Gentofte. (1912).
— P. Flemming, Civilingeniør, Kastelsvej 28, Ø.
(1920).
— Poul, Laurids, stud. polyt., Ole Suhrsgade 14⁴,
K. (1949).
- Hansted, Chr., Læge, Strandvej 14, Ø. (1936).
- Haugsted, Johs. Viggo, Universitetskasserer,
cand. jur., R., Østerbrogade 54 E, Ø. (1902).
- Heide-Jørgensen, G., Dommer, R., D.M., Fryden-
dalsvej 14, V. (1893).
- Heilmann, Vilh., Lektor, Anemonevej 5, Gen-
tofte. (1906).
- Hempel-Jørgensen, Aage, Købmand, Ejby St.,
Fyn. (1918).
— Fr., Kommandørkaptajn, Kontorchef, Repr.,
R.D.M., HTS, p. p., (c/o Henrik Hertzvej 15,
Charll.) (1913).
— J., Overlæge, Hærens Lægekorps, Hoved-
vagtsgade 6, K. (1909).
- Hennings, Ove, Konsul, R., Dronningensgade 3,
Odense. (1912).
- Henrichsen, Kaj, Kontorchef, R., Strandvej 166,
Charll. (1911).
- Henriksen, Asger, Repr., Landsretssagfører, Ve-
stergade 35, Odense. (1921).
- Hertz, O., Munderingsforvalter, Holbergsgade 1,
3., K. (1904).
- Hey, Ebbe, Grosserer, Hvilevej 20, Hellerup.
- Hjorth, Tage, Læge, Roskilde. (1910).
- Holtén-Bechtolsheim, Viggo Rothe, Repr., Høje-

- steretssagfører, R., Gruts Allé 10, Hellerup. (1894).
- Hornby, Richard, Lektor, Sallingvej 61, F. (1925).
- Høeg, E., Bankier, Tagesmindevej 5, Gentofte.
- Høirup, J. T., Stiftamtmand, Slottet, Odense. (1923).
- Høj, Preben Rasmussen, stud. polyt., Ndr. Frihavns-
gade 19, 2., th., Ø. (1946).
- Vagn Rasmussen, stud. polyt., Ndr. Frihavns-
gade 19, 2., th., Ø. (1949).
- Illum, K., Bogholder, Bernstorffsvej 69 A, Hel-
lerup. (1914).
- Iversen, Erik, stud. jur., flyttet. (1946).
- L., Direktør, (c/o Statsanstalten for Livsfor-
sikring, Dr. phil., K.I., D.M., p.p., Jægersborg
Allé 147, Gentofte). (1893).
- Jacobi, Helge, Vicepræsident i Sø- og Handels-
retten, R., D.M., Kløckersvej 11, Gentofte.
(1915).
- Jacobsen, Axel Karl Frederik, Læge, Gartner-
vænget, Sønderborg. (1935).
- Carl, Revisor, Østerbrogade 60⁴ th., Ø. (1923).
- Holger, Landinspektør, Haarby. (1914).
- Jørgen, stud. jur., Magnoliavej 34, Valby.
- Knud, Reservelæge, Repr., »Filadelfia«, Diana-
lund. (1933).
- Martin, Overretssagfører, Nykøbing F. (1906).
- Olaf, Grosserer, Kaalundsvej 54, Odense.
(1916).
- Jensen, Edith, Korrespondent, flyttet. (1949).
- Holger, Lektor, Sundvej 6, Hellerup. (1920).
- Valdemar, Kontorchef, Nørrevoldgade 34, K.
(1900).
- Jeppesen, Anne, stud. merc., flyttet. (1948).
- Herluf, Civilingeniør, Mars Allé 12, Søborg,
(1925).
- Jungersen, Troels, Sundvænget 16, Hellerup.
(1950).
- Juul-Pedersen, Aage, Sagfører, cand. jur., Klare-
gade 15, Odense. (1912).
- Jørgensen, Carl, Overlæge, Postbox 163, K.
(1906).
- Betty, Rigshospitalet, Ø. (1950).
- H. H., Militærattaché, R., D.M., Udenrigsmini-
steriet, K. Paris. (1909).
- Ib Reymond, Landsretssagfører, cand. jur.,
Østerbrogade 21, Ø. (1938).
- J. M., Oberstløjtnant, R., Carstensensgade 37,
Tønder. (1915).
- Johannes Albinus, stud. theol., flyttet. (1946).
- Jørgensen, Jytte, Engvang, Bangsbovej 11, Van-
løse (1949).
- Marius, Gustav Johansensvej 48, F. (1949).
- Niels B., Prokurist, Hostrups Have 21. V.
(1925).
- Kaarsbo, Helmer, Politifuldmægtig, cand. jur.,
Jernbane Allé 8, Sæby. (1935).
- Karstens, Ejnar, Landsretssagfører, Søndergade
2, Aarhus. (1911).
- Kjellund, Aksel, Direktør, Raadhusvej 8, Charl.
(1914).
- Kjær, Erik W., Tandlæge, Klingenbergshus 10,
Odense.
- Kjærsgaard, N. J. N., Sagfører, cand. theol og
jur., Filosofgangen 15, Odense (1912).
- Klokker, Flemming, stud. jur., Phistersvej 29,
Hellerup. (1948).
- Knudsen, H. Aa., cand. pharm., Repr., Mølholm,
Vejle. (1917).
- Koch, Heinrich, E. E., Landsretssagfører, Oberst-
løjtnant, R., D.M., Nørrevoldgade 9, 1., K.
(1906).
- Korch, V. Raben, Personalechef, Vasehøjvej 1,
Charll.
- Krørup, E., Overlæge, Klaregade, Odense. (1905).
- Krebs, Grethe, Tandlæge, Repr., Falkoner Allé 1,
F. (1938).
- Kristiansen, Einar, Tandlæge, Hostrups Have 5,
V. (1911).
- Erik Bent, stud. polit., Nandrupvej 7, F.
(1949).
- Lange, Ivar, Sognepræst, c/o Frederiksberg Kir-
ke, Howitzvej 44, F. (1911).
- Larsen, Ebbe, stud. med., Kanalbuen 14, Søborg.
(1948).
- Gertrud Gregers, Vesterbro 127, Odense.
(1946).
- Gunnar Gregers, stud. jur., Nordisk Kolle-
gium, Strandboulevarden 30, Ø. (1939).
- Marie Bom, Korrespondent, flyttet. (1948).
- Ole, stud. polyt., Ø. Farimagsgade 10, 1., tv.,
Ø. (1949).
- Vilhelm, Viceskoleinspektør, Lystrupvej 5,
Brh. (1921).
- Lauritzen, Kjeld Bundgaard, Blegdamsvej 70, 1.,
Ø. (1950).
- Lenskjold, Svend, flyttet. (1945).
- Lerche, C. F., Overretssagfører, Aamaliegade 4,
K. (1901).
- Lieth, A., van der, Civilingeniør, Aaboulevarden
5, V.

- Lieth, Egon, van der, Civilingeniør, Repr., Maskinfabrikant, Tranegaardsvej 63, Hell. (1922).
- Lindegaard, Henning, stud. polit., Sølvgade 84, 4., th., K. (1945).
- Lollesgaard, Knud, Repr., Overretssagfører, R., Klaregade 18, Odense. (1897).
- Lund-Hansen, Erling, Tandlæge, Frimestervej 19, 2., tv., NV. (1941).
- Kaj, Turistchef, Repr., Raadhuset, Aarhus. (1909).
- Løsbye, Astrid, Fru, Sagførerfuldmægtig, Bykrogen 32, Søborg (1942).
- Madsen, Erik, Lumbye, cand. jur., p.t. U.S.A. (1930). Kontingent opkræves hos Overretssagf. Carl Larsen, Nørrevoldgade 88, K.
- Hugo, stud. mag., flyttet. (1946).
- Markwarth, V., Sekretær, cand. pharm., Rolighedsvvej 4, V. (Realist 1921).
- Mathiasen, Ruth, stud. merc., Dalgas Boulevard 51, F.
- Meier, Dyveke, Frk., Classensgade 25, 4., th., Ø. (1947).
- Valdemar, Læge, Silkehusvej 62, Odense. (1907).
- Metzlaff-Jensen, Gunnar, stud. mag.
- Mogensen, Anna, Tandlæge, Frk., Hjortholmsvej 5, Lyngby. (1943).
- Jørgen, Mikkelbryggersgade 5, 4., K. (1950).
- Poul, Rektor, Hjortholmsvej 5, Lyngby.
- Chr., stud. jur., Hjortholmsvej 5, Lyngby. (1944).
- Moldow, Georg, Grosserer, Sølvgade 10, K., Tryggevileallé 11, Charl. (1905).
- Mortensen, Flemming, Repr., stud. jur., flyttet. (1945).
- Palle Hessel, stud. jur., Maagevej 88, NV. (1949).
- Müller, Haakon, Lektor, Lahns-gade 83, Odense.
- Møller, Carl Andreas, Departementschef, K., D.M., p.p., Slotsholmsgade 18, K. (1901).
- Christen, Skuespiller, Sct. Kjels-gade 18, Ø. (1914).
- Helge, Nørrebrogade 3, 2., N. (1950).
- Johannes, Carl Niels, Læge, Aarup. (1950).
- Knud, Kontorchef, cand. jur., R. (c/o Overfor-mynderiet), Lipkesgade 5, 3., Ø. (1899).
- Thorolf, Direktør, Østergade 40, K. (1907).
- Neel, Axel Valdemar, Læge, dr. med., A. N. Hansensallé 17, Hellerup. (1897).
- Nielsen, Aage, Kontorchef, Rosenørns Allé 11, V. (1914).
- Nielsen, Alfred, Konsul, Strandgaarden, Rudkøbing.
- Gerhard Stougaard, stud. mag., flyttet. (1941).
- Hanne, Rigshospitalet, Ø. (1950).
- H. C., Repr., Lektor, økonomidirektør, Rungsted Kyst. (1901).
- Niels, Repr., Overretssagfører, Frederiksholms Kanal 2, K. (1895).
- Niels Juul, stud. med., flyttet. (1939).
- O. Lindegaard, Læge, Algade 12, Roskilde. (1920).
- Niegel, Inge, Kristianiagade 14, 1., Ø. (1950).
- Nissen, Johs., Ingeniør, Fyensvej 24, Ørholm, Lyngby. (1912).
- Nyborg, H. A., Ingeniør, cand. polyt., Norasvej 21, Charl.
- Nyegaard, A., Direktør, Vestergade 50, Odense. (1907).
- Nygaard, Anne, stud. jur., flyttet.
- Olesen, Ellis Margrethe, Overassistent, I. E. Ohlsens-gade 6, Ø. (1925).
- Olesen, Martin, stud. jur., flyttet.
- Olrik, Mogens, Læge, Amagerbrogade 28, S. (1902).
- Paabøl, R. Chr., Landsretssagfører, Reventlows-gade 12, V. (1924).
- Pedersen, Hans Peder Marius, Sekretær, cand. jur., Ellebæk Stensby pr. Skamby. (1937).
- Kaj A., Direktør, Malmøgade 7, Ø. (1913).
- M. Folmer Hviid, Ole Suhrsgade 14, 4., K. (1949).
- Mogens Holm, stud. polit., Dalumvej 90, Fruens Bøge. (1949).
- Petersen, Aage, stud. med., flyttet. (1948).
- Harald, fhv. Justitsminister, Civildømmer, R., Parkovsvej 50, Gentofte. (1912).
- Johannes, Jagtvej, N. (1950).
- N. C. D., Gymnastikinspektør, Danstrupvej 5, Ø. (1910).
- Physant, H. T., cand. mag., fhv. Skolebestyrer, Poul Møllersvej 5, F. (1893).
- Prip, Axel Biering, Rektor, Statsskolen, Randers. (1910).
- Rancke-Madsen, Frederik Adolph, Civilingeniør, c/o F. L. Smith & Co., Vestergade 33, K., privat: Kurvej 22, Bagsværd.
- Rasmussen, Bent Hesse, Repr., stud. polyt., Ø. Farimagsgade 10, Ø. (1949).
- E. Schested, Kontorchef, cand. polit., Ved Volden 10, 1., K. (1915).

- Rasmussen, Gustav, fhv. Udenrigsminister, Gesandt, Kl., D. M., M. T., Khf., Udenrigsministeriet, K. (1913).
- H. J. Læge, Fælledvej 6, 1., N. (1914).
- Høj, stud. polyt., Ndr. Frihavsgade 19, 2., Ø. (1948).
- Holger, Repr., Tommerup Teglværk, Tommerup. (1937).
- Mogens, Repr., stud. merc., Tommerup Teglværk, Tommerup. (1939).
- N. H., Repr., cand. theol., Seminariefors­tander, Haslev. (1903).
- O. Hesse, Overingeniør, Thomas B. Thrige, Odense. (1920).
- Reedtz-Thott, T., Baron, Hofjægermester, Oberstløjtnant, R., Strandegaard pr. Faxe. (1905).
- Rode, Holger, Grosserer, Vestre Boulevard 17, V. (1906).
- Roepstorff, Thorkild, Landsdommer, R., Parkovsvej 73, Gentofte. (1921).
- Runer, Erik, Sagførerfuldmægtig, cand. jur., flyttet. (1936).
- Schaffalitzky, de Muckadell, Erik, Lensgreve, Kammerherre, Hofjægermester, R., Arreskov, Korinth. (1906).
- Skydsgaard, H., Dr. med., Middelfartsgade 14, Ø. (1920).
- Har., Dyr­læge, Havreholm pr. Hornbæk. (1920).
- K. E., Professor, Dr. theol., St. Kannikestræde 11, K. (1920).
- Steenberger, Erik, Læge, Grønningen 1, Odense. (1911).
- Strange, Bent, stud. med., Herman Triers Plads 5, V., (1943).
- Strøm, Chr. Amtsforvalter, R., (c/o Finansministeriet), Marienlystvej 10, F. (1912).
- Stær­mose, Poul Jørgen Chr., Sagfører, Adresse Landsretssagfører Chr. Lorentzen, Vitus Berings­Plads 1, Horsens. (1936).
- Suhr, Excellence, Biskop, Bredgade 64, K. (1913).
- Sørensen, Ole, Frydendalsvej 13, V. (1950).
- Tange, Hans, Landsretssagfører, Aars. (1906).
- Teglbjærg, Rikard B., Lærer, cand. theol., Nørrebrogade 195, N. (1905).
- Thal-Jantzen, Holger, cand. pharm., Vallerød­gade 18, Rungsted Kyst. (Realist).
- Valdemar, R., Civilingeniør, Christiansholms­vej 7, Klampenborg. (1918).
- Thorbek, Viggo, Fabrikant, cand. pharm., Kattesundet 14, K.
- Thornye, Erik, Tandlæge, flyttet. (1941).
- Tørring, L., Fabrikant, R., D.M., Vestergade 13, Odense. (Realist).
- Nils, Torvegade 21, 4., K. (1943).
- Valdemar, Repr., Ingeniør, Kongensgade 13, Odense. (1893).
- Ulrichsen, Magnus, Artillerivej 63, Vær. 100, S. (1948).
- Wagner, H., Højesteretssagfører, Vestergade 11, K. (1914).
- Verning, P., Repr., Overlæge (v. Sct. Josefs Hospital), Vodroffsvej 50 B, V. (1904).
- Westh, Edvin, Repr., Fuldmægtig, Nørrevoldgade 34, K. (1925).
- Ejvind, Kildegaardsvvej 16 B, 3., Hell. (1950).
- Wiberg, Harry, Repr., (c/o Medicinalco), Falkoner Allé 1, F. (1927).
- Wille, Carl E., Repr., Fuldmægtig, (c/o Invalideforsikringsretten), Juliusvej 9, Gentofte. (1919).
- Vinther, Per Heikel, flyttet. (1944).
- Zachrisson, William, Underdirektør, cand. jur., Østerbrogade 84, Ø. (1904).
- Østergaard, Kristen, Tandlæge, Raadhuspladsen 16, V. (1936).

Repræsentanter:

- 1885 Holbeck, H. S., fhv. Rektor, R., D.M., p.p., Pension »Caritas«, Rungsted Kyst.
- 1889 Sørensen, Chr., Sparekassedirektør, Købmand, R., Aarup.
- 1890 Bratli, Carl, Dr. h. c., Forfatter, R., af Dbg. p.p., St. Regnegade 5, K.
- 1891 Giersing, Johs., Overretssagfører, Nørrevoldgade 50, K.
- 1892 Budtz-Jørgensen, O., Gas- og Vandmester, Sortedamsdossieringen 57, 4., Ø.
- 1893 Tørring, Valdemar, Ingeniør, Kongensgade 13, Odense.
- 1894 Holten-Bechtolsheim, V. Rithe, Højesterets­sagfører, Gruts Allé 10, Hellerup.
- 1895 Nielsen, Niels, Overretssagfører, Frederiksholms Kanal 2, K.
- 1897 Lollesgaard, Knud, Overretssagfører, R., Klaregade 18, Odense.
- 1898 Balslev, Viggo, Kaptajn, R., p.p., Bredgade 63, 3., K.
- 1899 Møller, Knud, Kontorchef, Lipkesgade 5, 1., Ø.

- 1900 Jensen, Valdemar, Kontorchef, Nørrevoldgade 34, K.
- 1901 Nielsen, H. C., Lektor, Økonomiinspektør, Rungsted Kyst.
- 1902 Møller, Poul, Professor, Dr. med., R. af Dbg., D.M., p.p., Svanevænget 30, Ø.
- 1903 Rasmussen, N. H., Seminarieførstander, Haslev.
- 1904 Verner, P., Overlæge, Vodroffsvej 50 B, Kbhvn. V.
- 1905 Balslev, Nicolai Fr., Kontorchef, Strandvej 640, Klampenborg.
- 1906 Heilmann, Vilh., Lektor, Anemonevej 5, Gentofte.
- 1907 Lersey, Peter, Læge, V. Boulevard 45, V.
- 1908 Dreyer, Aage Jens Bang, Bogtrykker, Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense.
- 1909 Lund-Hansen, Turistchef, Aarhus.
- 1910 Andersen, N. J. O., Overtoldinspektør, R. Dbg., D.M., Rosenvængets Allé 25, Ø.
- 1911 Elmquist, Walther, Kontorchef, R. af Dbg., Vestervoldgade 113, V.
- 1912 Hansen, Niels, Ligningsdirektør, Ved Bannen 1, Gentofte.
- 1913 Hempel-Jørgensen, Fr., Kommandørkapitajn, Kontorchef, Henrik Hertzvej 15, Chl.
- 1914 Illum, K., Bogholder, Bernstorffsvej 69 A, Hellerup.
- 1915 Jacobi, Helge, Vicepræsident, R. af Dbg., D.M., Kløckersvej 11, Gentofte.
- 1916 Andersen, H. H., Sellebjerg, Kommuneingeniør, Jyllandsvej 44, F.
- 1917 Knudsen, H. Aa., cand pharm., Mølholm, Vejle.
- 1919 Wille, Carl E., Fuldmægtig, Juliusvej 9, Gentofte.
- 1920 Jensen, Holger, Lektor, Sundvej 6, Hell.
- 1921 Henriksen, Asger, Landsretssagfører, Vesterstergade 35, Odense.
- 1922 Lieth, van der, Egon, Civilingeniør, Tranegaardsvej 63, Hellerup.
- 1924 Paabøl, R. Chr., Landsretssagfører, Reventlowsgade 12, V.
- 1925 Westh, Edvin, Fuldmægtig, Nørrevoldgade 34, K.
- 1927 Wiberg, Harry, Falkoner Allé 1 F.
- 1931 Errebo-Knudsen, O. E., Læge, Dr. med., Vagtelvej 54 A, F.
- 1933 Jacobsen, Knud, Reservelæge, »Filadelfia«, Dianalund.
- 1934 Birch-Jensen, E., Fru, Læge, Aarhus Kommunehospital.
- 1935 Busk-Jensen, Adjukt, cand. mag., Kastelsvej 24, 4., th., Ø.
- 1936 Kroman, Mogens, Landsretssagfører, Ved Stranden 16, K.
- 1937 Rasmussen, Holger, Tommerup Teglværk.
- 1938 Krebs, Græthe, Tandlæge, Falkoner Allé 1, Kbhvn. F.
- 1939 Rasmussen, Magnus, stud. merc., Tommerup Teglværk.
- 1941 Lund-Hansen, E., Tandlæge, Frimestervej 19, 2., tv., NV.
- 1942 Frederiksen, Flemming, stud. med., Hassagers Kollegium, Frederiksberg Bredegade, F.
- 1943 Dreyer, Allan, Rosenvængets Allé 14, 2., Kbhvn. Ø.
- 1944 Mogensen, Chr., stud. jur., Hjortholmsvej 5, Lyngby.
- 1945 Mortensen, Flemming, stud. jur., flyttet.
- 1946 Jørgensen, Johs. Albinus, stud. theol., flyttet.
- 1947 Meier, Dyveke, Frk., Classensgade 25, 4., th., Ø.
- 1948 Klokke, Flemming, stud. jur., Phistersvej 29, Hellerup.
- 1949 Rasmussen, Bent Hesse, stud. polyt., Øster Farimagsgade 10, Ø.